Nr. 55. Środa, 7 Marca 1928. Rok 118.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 3 po południu z wyjątkiem dni poświątecznych.
Nume. pojedyńczy kosztuje 20 gr.
Biura Redakcji i Administracji ulica Karmelicka l. 2 (Gmach Województwa). — Listy należy frankować.
Reklamacje otwarte wolne od opłaty.
Telefon Redakcji 21—18. — Administracji 21—17.
Redaktor naczelny przyjmuje od godz. 11-tej do 12-tej.

Prenumerata

miejscowa		zamiejscowa	
miesięcznie bez dostawy . .	4·80	miesięcznie z przesyłką pocztową	5·30
miesięcznie z dostawą do domu	5·30		

Za granicą 7·00 Zł.

CZĘŚĆ URZĘDOWA.

Lwów, dnia 6 marca 1928.

P. Wojewoda lwowski dopuścił do służby przygotowawczej w państwowej służbie zdrowia dr. Kazimierza Stachurę i poruczył mu pełnienie obowiązków lekarza powiatowego w Starostwie w Kolbuszowej.

P. Wojewoda stanisławowski przeniósł: urzędn. admin. III. kategorji XI. st. sł. Wilhelma Hofbauera z Peczeniżyna do Horodenki i przeznaczył do służby w Starostwie w Horodence; urzędn. admin. III. kategorji XII. st. sł. Julję Myszkowską z Horodenki do Peczeniżyna i przeznaczył do służby w Starostwie w Peczeniżynie.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA.

Krótki bilans wyborów.

Na podstawie nieoficjalnych zestawień wyników głosowania, do których ostateczne, urzędowe obliczenie niewiele tylko może dodać, uzyskujemy obraz ogólny, będący najprawdziwszym barometrem nastrojów społeczeństwa. Wyniki są pocieszające. Stwarzają one to, co było najistotniejszym celem ubiegłych wyborów — podstawy pod większość sejmową, mogącą pozytywnie współpracować z Rządem.

Mimo, że w zasadzie wszelka opozycja jest wdzięczniejsza i łatwiejsza do przeprowadzenia mimo, że w specyficznej atmosferze agitacji wyborczej opozycja może zdobyć się na argumenty silniejsze, aniżeli strona odpowiedzialna za rzeczywistość, — idea współpracy z Rządem odniosła pełne zwycięstwo. Fakt ten wywołać musi daleko idące konsekwencje — przedewszystkiem w dalszej linji ideowej naszych stronnictw. Będą one musiały poddać gruntownej rewizji swój dotychczasowy stosunek do Państwa, uzgadniając go z zasadą, która w wyborach okazała się rozstrzygającą.

Pouczającem może okazać zestawienie, ilustrujące układ sił głównych grup parlamentarnych w ciągu trzykrotnych wyborów.

	1919 r.	1922 r.	1928 r.
P. P. S.	34	41	63
Wyzwolenie	57	49	36
Piast	91	70	} 34
Ch. D.	26	44	}
Z. L. N.	82	98	37
Ch. N.	25	21	—
Ch. Str. Rad.	2	4	1
N. P. R.	21	18 (prawica)	9

Blok mniejszości narodowych przeprowadził w r. 1922 — 66 posłów, z innych zaś list 23, czyli łącznie 89. Obecnie 56. Ta różnica, obok zdziesiątkowania Zw. Lud. Nar., jest może najbardziej uderzającem zjawiskiem ostatniej kampanji wyborczej.

Porażka Bloku mniejszości narodowych pozostaje w najściślejszym związku z wynikami wyborów na kresach wschodnich. W roku 1922 te obszary były niemal wyłącznym monopolem Bloku. Przy olbrzymiej agitacji, braku idei państwowej wśród mas niepolskich i wreszcie przy rozbiciu list polskich wybory na kresach wschodnich przed 6 laty zdawały się zapowiadać jak najgorsze możliwości na przyszłość. Dwuletnia zaledwie praca Rządu Marszałka Piłsudskiego zmieniła do gruntu charakter kresów.

Trudnoby powiedzieć, aby wzrosła tam wydatnie liczebność żywiołu polskiego. Natomiast wypada stwierdzić, że na kresy, tkwiące poprzednio w anarchji, w ogniu najskrajniejszych odśrodkowych haseł, wkroczyła nowa siła — państwowość polska.

Jeśli na Wołyniu, jeśli w Małopolsce Wschodniej Blok współpracy z Rządem mógł odnieść tak świetne zwycięstwo, wynik ten nie da się inaczej wyjaśnić, jak tylko silnym akcesem do Bloku ludności ruskiej po wsiach i żydowskiej po ośrodkach miejskich. Równocześnie — wbrew nawet bardzo ostrożnym przewidywaniom — znikomymi okazały się wpływy radykalnych ugrupowań ruskich. Owych 9 mandatów, zdobytych przez Sel-Rob lub Ukr. Partję Soc.-Radykalną, ten 1 jedyny mandat, osiągnięty przez petruszewiczowską i wpatrzoną w Ukrainę Sowiecką Ukr. Partję Pracy — to druzgocące świadectwo nicości demagogji społecznej i narodowościowej.

Ludność ruska dała dowód, że wierzy w Rząd Marsz. Piłsudskiego i że pragnie losy swe związać z losami Państwa. Obok większości sejmowej, zdolnej do współpracy z Rządem, wynik wyborów na kresach wschodnich jest najistotniejszym rezultatem ostatniej kampanji.

Bozen czy Bolzano?

Faszystowskie Włochy są specjalnie drażliwe na punkcie swojej północnej granicy, tyrolskiej, oddzielającej je od republiki austrjackiej, na punkcie Brenneru-Brennero, prowincji Bolzano, dawniej Bozen. Włączenie tej ziemi do państwa włoskiego jest dla niego symbolem zwycięstwa, zatarcia śladów długo nad Włochami ciążącej niewoli, a wszelkie próby mieszania się do problemu liczącej 200.000 głów mniejszości niemieckiej we Włoszech spotykają się ze strony rządu faszystowskiego ze zdecydowanym oporem, uważane są za akt nieprzyjaźni w stosunku do Włoch. Po każdej takiej próbie podnosił się groźny, ostrzegający głos Mussoliniego. Padały nawet słowa o pochodzie na północ, za granicę austrjacką.

Poruszenie sprawy Tyrolu włoskiego przez premiera bawarskiego p. Helda wywołało gwałtowne choć chwilowe tylko naprężenie stosunków włosko - niemieckich. Min. Stresemann musiał w związku z tym incydentem złożyć coś w rodzaju uspokajającego przeproszenia i udzielić premierowi bawarskiemu monitu za mieszanie się do nieswoich spraw. Tlejący zawsze pod powierzchnią antagonizm między Włochami i Francją bywał jednak zazwyczaj czynnikiem ograniczającym napięcie i czas trwania konfliktów włosko-niemieckich. W obecnej chwili jednak należy skonstatować tendencję do wyrównania stosunków między oboma wielkimi łacińskimi narodami.

Konflikt obecny rozgrywa się na bardziej właściwym terenie, między obecnym posiadaczem południowego Tyrolu, Włochami, a dawnym, republiką austrjacką. Powodem pierwszym był fakt poruszenia przez sejm krajowy północnego Tyrolu zarzutów w sprawie rzekomego wynaradawiania Niemców południowo-tyrolskich przez władze włoskie. Poruszenie tej kwestji w sposób manifestacyjny w parlamencie austrjackim przez przedstawicieli wszystkich stronnictw a więc chrześcijańsko-społecznych, socjalistów, wszechniemców, rolników, doprowadziło do poważnego naprężenia stosunków między Rzymem i Wiedniem. Poseł włoski Auciti wezwany został przez Mussolini'ego do Rzymu. Szerzyć się poczęły alarmujące pogłoski o odwołaniu posła, mogącem poprzedzać może nawet zerwanie dyplomatycznych stosunków.

Ale obaj kierujący mężowie stanu — ks. Seipel i Mussolini, mimo bardzo wielkich różnic temperamentów zgodni byli w tem, by sprawy nie zaogniać. Kanclerz chrześcijańsko - społeczny, ks. dr. Seipel, jest człowiekiem energicznym, trzeźwym i ostrożnym. Prowadzi politykę realistyczną, liczącą się bardzo z warunkami. Chcąc polepszyć warunki politycznego i ekonomicznego bytu Austrji nie forsował zbytnio na zewnątrz sprawy „Anschlussu", połączenia Austrji z Niemcami. Pozostawił ją politykom, nie zajmującym odpowiedzialnych stanowisk.

W sprawie tyrolskiej zajął analogiczne stanowisko. Zabrał głos w dyskusji w parlamencie wiedeńskim, dał do zrozumienia, że pod względem uczuciowym podziela przekonania, wyrażone przez mówców stronnictw, zastrzegł się jednak wyraźnie przeciw mieszaniu się do spraw wewnętrznych innego państwa, oświadczył, że niema mowy o wszczęciu przez Austrję jakiejkolwiek akcji dyplomatycznej.

JERZY BERNANOS. 89)

Pod słońcem szatana.

Autoryzowany przekład Aleksandra Wata.

XIII.

Magiczny uśmiech! Stary kościół, ciepły jeszcze z dnia, oddycha wokoło powolnym oddechem; zapach starego kamienia i spróchniałego drzewa, tajemniczy jak zapach gąszczów, pełza wzdłuż przysadkowatych filarów, unosi się mgła nad źle złączonemi płytami i skupia się w mrocznych kątach, podobny drzemiącej wodzie. Drzemie w zagłębieniach posadzki, na ścianach, w pustych niszach. A czerwony blask lampki nocnej przy ołtarzu sprawia wrażenie światła nad moczarem.

Saint-Marin z zachwytem wącha tę noc wiejską pośród murów z szesnastego stulecia, nasyconych wonią tylu pór roku. Stoi po prawej stronie nawy, przy twardej i sercecznej dębowej ławce; miedziana lampa na żelaznym łańcuchu kołysze się z lekkim zgrzytem. Chwilami kłapią drzwi. A gdy już dokoła zapada cisza, dzwonią jeszcze zakurzone szyby w ołowianych ramach w odpowiedzi na daleki tętent.

— Teraz — mówi do siebie znakomity pisarz — lekarz z Chavranches i jego nieznośny towarzysz wloką się po ciemnej drodze. Usunęli się w porę, abym mógł w spokoju napawać się wyśmienitą godziną-... — (Saint-Marin wierzy w uprzejmość przypadku, w tajemnicze porozumienia.) Ten kościół, ta cisza, te światłocienie... Wszystko to należy do niego... wszystko na niego czekało. Oby tylko tamci nie wrócili zawcześnie.

O nie, nie wrócą zawcześnie.

Umierający wiedzą, czego pragną, lecz nic nie mówią — mawiał stary żyd Mieczysław Goldberg).

Trwoga wielkiego pisarza pomału gasła w ogromnej ciszy wewnętrznej, której zażywał tak rzadko. Zapalają się w tej ciszy tysiące wspomnień, podobnych mdłym światełkom nocy miejskiej. Pamięć jego przegląda je, bawi się ich zmieszaniem, ich odurzającem skłębieniem. Jakże nawołują się i odpowiadają sobie poszczególne lata, dnie i godziny poprzez granice, wytknięte kalendarzem-... Jasny ranek kanikularny, pełen cudownych dźwięków bańki z konfiturami... wieczór, chłodna, przeźroczysta woda między nieruchomem listowiem... Zdumione spojrzenie jasnowłosej kuzynki przy stole rodzinnym, i małe drżące piersi... a potem nagle — pięćdziesiąt lat, przebyte jednym susem — pierwsze draśnięcia starości, nieudana schadzka... wielka miłość, starannie ukrywana, broniona i zdobywana krok za krokiem, aż do ostatniej chwili, gdy wargi zakochanego starca przyciskają się do niespokojnych i zdradliwych ust, jakże okrutnych nazajutrz...

To jest jego życie — wszystko, czego czas oszczędził, co zachowało jeszcze kształt i postać: reszta jest niczem; niczem są książki, sława. Wysiłek pięćdziesięcioletni, niezwykła karjera, trzydzieści znanych tomów... Cóżto! więc to ma taką nikłą wartość?... Iluż głupców pokrzykuje, że sztuka... Jaka sztuka? Niezwykły kuglarz znał tylko jej jarzmo. Była mu brzemieniem. Harmonijny paplacz, który mówił tylko o sobie, ani razu nie wyraził samego siebie. Świat, który zdaje się go kochać, zna tylko jego maskę. wygnany jest ze swych książek i wywłaszczony... Tylu czytelników i ani jeden przyjaciel!

Zresztą, nie czuje żalu. W jego złośliwych oczach zapalają się błyski, gdy myśli o tem, że wymknął się na zawsze, że świat zna tylko jego pozory. Najlepsze jego dzieło zasługuje tylko na taki żart in extremis. Nie chce mieć żadnego ucznia. Otaczają go sami wrogowie. Pozbawieni powabów i wdzięku jego sztuki, zadowalają się płaskiem małpowaniem jego stylu. Największe ich zuchwalstwa nie wychodzą poza obręb gramatycznych zmian. „Rozkładają moje paradoksy" powiadał „lecz nie umieją ich składać z powrotem". Zdziesiątkowana młodzież, która na froncie widziała poetę Peguy na słomianym barłogu rozmawiającego z Bogiem, odwraca się z niesmakiem od kanapy, na której znamienity nadkrytyk manikiruje sobie paznokcie. Niechaj Narcyzi subtylizują swoją delikatną niemoc. Nowa młodzież nienawidzi całą potęgą swego talentu najżywotniejszych i najzręczniejszych przewodników tej zgrai, którzy czyhają na spuściznę złego mistrza, cedzą w kontorsjach swoje skomplikowane tomiki, ostrzą zęby na godniejszych od siebie, i zakazują swym mozolnym i gryzącym kałem wszelkie źródła duchowe, do których przychodzą gasić pragnienie nieszczęśliwi ludzie.

Lecz cóż może obchodzić autora „Świecy Wielkanocnej" kłapanie w jego cieniu tylu zawziętych ząbków? Gdy on gryzł, to raczej z konieczności niż z upodobania; czynił to wewnętrznie znudzony. Miejsca dla młodych szczurów lepiej uzębionych! Dzisiejszego wieczoru może myśleć o nich bez gniewu. Marzy, drżąc z rozkoszy, o dalekiem, wielkiem mieście, o swoim tłumie, kipiącym pod ogromnem czarnem niebem. Czy ujrzy go jeszcze? Czy żyje jeszcze gdzieś pod widnokręgiem w łagodnej nocy?

Nad jego głową zegar tyka powoli jak serce. Zamyka oczy, aby lepiej słyszeć, żyć i oddychać w takt zegara, odwiecznego świadka, który od wieków niechętnie odmierza nam nieubłaganą przyszłość. Ten szmer ledwo uchwytny w ponurej budowli, ten monotonny dźwięk, przerywany poważnym głosem godzin, przetrwa Saint-Marina, przejdzie przez lata i lata, przez wciąż nowe połacie czasu aż do dnia... O jakim dniu mowa? Który dzień będzie ostatni, na której północy dwie zardzewiałe strzałki staną i zatrzymają się na zawsze? „

Otwiera oczy. Przed nim szara marmurowa płyta, wmurowana w ścianę, nosi wyblakły, ongi pozłacany napis. Saint-Marin powoli odcyfrowuje:

„Św. Pamięci... Jana Heame, królewskiego notarjusza... 1690 — 1741... i Melanji-Hortensji Le Pean, małżonki jego... Piotra-Antoniego Heame, pana na Hemecourt... Pawła Ludwika-Franciszka... i tak aż do końca, aż do ostatniego: Jana-Cezarego Heame d'Hemecourt, rotmistrza, starosty kościelnego, zmarłego w Cannes... w 1889...

Módlcie się za tę wygasłą rodzinę",

prosi pokornie stary kamień, jakby usprawiedliwiając swoją obecność.

(C. d. n.)

I to zadecydowało o treści, jeśli nie formie odpowiedzi Mussolini'ego, wygłoszonej przez niego w parlamencie włoskim. Sprawę potraktował jako należącą ściśle do dziedziny polityki wewnętrznej. Dał mocny wyraz dążeniom narodu włoskiego do ekspansji w ramach granic państwowych, wymienił wszystko, co rząd włoski uczynił dla podniesienia prowincji Bolzano, i, w imieniu dobrych stosunków niemiecko-włoskich, powołując sę na szacunek swój dla kultury niemieckiej, ostrzegł przed naruszaniem w jakikolwiek sposób bezpieczeństwa i nienaruszalności Włoch.

Incydent został zamknięty, o ile o jego stronę oficjalną idzie. Bozen przestało istnieć. Mamy jedynie Bolzano. (j.)

W Genewie.

Rada Ligi Narodów zebrała się wczoraj przedpołudniem o godzinie 11 na 49-tą sesję. Przewodniczył przedstawiciel Kolumbji Urutta. Na posiedzeniu poufnem ustalono ostatecznie porządek dzienny sesji. Najważniejszemi sprawami są: memorjał Małej Ententy w sprawie przemytnictwa broni w St. Gothard, pozatem sprawa wydalenia węgierskich optantów z Siedmiogrodu, bułgarska pożyczka stabilizacyjna, portugalska pożyczka sanacyjna, mianowanie prezesa i członków komisji rządzącej Zagłębiem Saary, kwestja ostatecznej decyzji Rady w sprawie budowy pałacu Ligi Narodów, wreszcie sprawozdanie Komitetu finansowego i ekonomicznego.

Wedle depeszy z Gdańska, na porządku dziennym marcowej sesji Rady Ligi Narodów umieszczone również być miały trzy sprawy polsko-gdańskie, a mianowicie: 1. sprawa kontroli bezpieczeństwa i kontroli celnej w polskim basenie amunicyjnym na Westerplatte, 2. sprawa postoju polskich okrętów wojennych oraz 3. sprawa skarg kolejarzy gdańskich przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej przed sądami gdańskiemi.

Ze względu na podjęcie bezpośrednich rokowań polsko-gdańskich dwie z nich niewątpliwie będą zdjęte z porządku dziennego obecnej sesji Rady Ligi Narodów, zaś co do trzeciej sprawy, to prawdopodobne jest, że zostanie ona również odroczona ze względu na bardzo obfity materjał wypracowany w tej sprawie przez Międzynarodowy Trybunał sprawiedliwości w Haadze, z którym to memorjałem organy Ligi Narodów chcą się dostatecznie zapoznać.

Wedle informacji Havasa, z porządku dziennego sesji Rady Ligi zdjęto już sprawy gdańsko-polskie co do rokowań bezpośrednich między Polską a Wolnem Miastem. Według tych samych doniesień, Rada mianowała komitet, mający zająć się sprawą sytuacji finansowej Portugalji. W skład komitetu wchodzą przedstawiciele Niemiec, Finlandji, Francji. Włoch i Portugalji. Wreszcie Rada Ligi uregulowała sprawy budżetowe i finansowe, przyznając 84.000 fr. szwajc. na cele współpracy technicznej z władzami sanitarnemi Ameryki łacińskiej.

Na poufnem posiedzeniu Chamberlain przypomniał, że Rada Ligi powzięła swego czasu rezolucję w związku z złagodzeniem zatargu polsko-litewskiego i postawił wniosek o wezwanie referenta tej sprawy Blocklanda, aby na najbliższem posiedzeniu Rady Ligi przedłożył referat z wnioskiem o doprowadzenie do skutku poprzedniej uchwały Rady Ligi. Wniosek powyższy uchwalono polecając Blocklandowi powiadomienie Rady o wszystkich informacjach, jakie otrzymał od grudnia 1927. W ten sposób Rada stwierdziła, że nie przestała się bynajmniej interesować tą sprawą i bezwłocznie powiadomiła Litwę o swej decyzji.

*

„N. Fr. Presse“ donosi z Genewy, że Mała Ententa postanowiła nie czynić w sprawie afery przemytniczej w St. Gothard żadnych więcej propozycji. Mała Ententa jest zdania, że sprawa ta jest rzeczą Rady Ligi Narodów. Twierdzą również, że Mała Ententa sprawy tej nie uważa za kwestję sporną z Węgrami. Powołuje się ona w sprawozdaniu swojem, wystosowanem do Ligi Narodów, na interpelację skierowaną pod adresem rządu austrjackiego, czy to, co dzienniki ogłaszają w sprawie afery w St. Gothard. odpowiada faktom. Zdaniem kół miarodajnych Mała Ententa zażąda od Rady Ligi Narodów w tej sprawie przedewszystkiem sprawozdania stałej komisji wojskowej.

*

Komisja rozjemstwa i bezpieczeństwa uchwaliła projekt konwencji rozjemczej opracowany przez komisję redakcyjną oraz pewną liczbę rezolucji zapewniających chętną pomoc Rady przy zawieraniu traktatów przewidujących pokojowe załatwienie wszystkich zatargów oraz przy zawieraniu paktów bezpieczeństwa. Inna rezolucja ma na celu ułatwienie przyjęcia przez rozmaite państwa klauzuli fakultatywnej stałego Trybunału sprawiedliwości Międzynarodowej w Haadze o obowiązkowem rozjemstwie. Delegat angielski oświadczył, iż rząd jego nie może się przyłączyć do tego rodzaju klauzuli ze względu na wyjątkowe położenie państwa. Komisja zapisała na porządku dziennym następnej sesji wniosek niemiecki, dotyczący wzmocnienia środków, mających na celu zapobieganie wojnom oraz przyjęła rezolucje, zmierzającą do ulepszenia komunikacji z Radą Ligi Narodów w czasie kryzysu.

„Petit Parisien“ omawiając konferencję ministrów państw Małej Ententy donosi z Genewy, że Benesz i Marinkowicz przyrzekli ministrowi Titulescu zupełną solidarność w sprawie optantów. Co się tyczy regjonalnych paktów bezpieczeństwa, wszyscy trzej ministrowie zgodzili się na to, że państwo, któreby odrzuciło pośrednictwo Rady Ligi Narodów, mające na celu zawarcie takiego paktu, zajęłoby temsamem stanowisko ewentualnego napastnika. Pozatem Titulescu poinformował Benesza i Marinkowicza o rozmowach swoich z Mussolinim i Stresemannem, w ciągu których nigdy nie zapominał o interesach swoich sprzymierzonych.

*

W ciągu marca odbędą się z ramienia Ligi Narodów następujące zebrania: Komisja przygotowawcza do spraw rozbrojeniowych zbierze się w dniu 15 marca. W sprawach ekonomicznych obradować będzie Komitet rzeczoznawców dla uproszczenia i ujednostajnienia nomenklatury celnej itd. 12 marca zbierze się w Genewie Komitet rzeczoznawców dla spraw społecznych i humanitarnych w celu omówienia sprawy organizacji przyszłej bibljoteki Ligi Narodów.

Przegląd ustawodawstwa.

MELJORACJA POLESIA.

Cała nieomal Europa cierpi dziś na przeludnienie, czyli inaczej mówiąc, na niedostatek ziemi, którąby można było obrócić dla celów gospodarczych. Stąd powszechne dążenia, by każdy skrawek ziemi, uchodzący dotychczas za nieużytek, oddać kulturze. — W Polsce, olbrzymie przestrzenie ziemi, nienadającej się pod uprawę, znajdują się na Polesiu. Od dłuższego czasu zwraca Rząd swe wysiłki w kierunku zdobycia tych przestrzeni, zapomocą gruntownej meljoracji, dla celów gospodarczych.

By ten plan ostatecznie zrealizować, tworzy rozporządzenie Pana Prezydenta Rzeczypospolitej z 15 lutego 1928, Nr. 17, Dz. U. Rz. P., poz. 143, specjalne Biuro projektu meljoracji Polesia, którego zadaniem będzie z jednej strony opracowanie ogólnego planu i kosztorysu meljoracji Polesia, a z drugiej, przygotowanie planu finansowego tej meljoracji.

Rozporządzenie przewiduje, iż wszelkie te czynności winny być ukończone w ciągu lat 4; wobec czego spodziewać się należy, że w ciągu najbliższych lat, polskie gospodarstwo rolne wzbogaci się olbrzymiemi połaciami ziemi i ułatwi choć w pewnej części rozwiązanie problemu przeludnienia.

LOKATA Z BEZPIECZEŃSTWEM PUPILARNEM.

O ile z jednej strony, Państwo nie ma żadnego celu w ograniczaniu i krępowaniu swych obywateli w swobodnem prawie używania swego majątku, zabezpieczenia go i pewnego lokowania, o tyle z drugiej strony istnieją wypadki, gdzie ze względu na wchodzący w grę interes publiczny, lokata majątku pewnych osób fizycznych czy prawnych musi odbywać się w sposób, dający zupełną gwarancję nienaruszalności lokowanego dobra.

Rozporządzenie Pana Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 15 lutego 1928, Nr. 17, Dz. U. Rz. P., poz. 141, przewiduje w szczególności, że fundusze, należące do osób prawa publicznego, fundacji i do osób niewłasnowolnych, oraz do takich osób fizycznych i prawnych. których majątek znajduje się pod zarządem kuratora, winny być lokowane z bezpieczeństwem prawnem czyli pupilarnem.

Za tego rodzaju lokatę uważa rozporządzenie w pierwszym rzędzie kupno i budowę nieruchomości, udzielanie odpowiednio ubezpieczonych pożyczek hipotecznych, kupno papierów państwowych, kupno pewnych, szczegółowo w rozporządzeniu określonych listów zastawnych i obligacyj, oraz umieszczenie funduszów w specjalnie w tym względzie uprzywilejowanych instytucjach kredytowych.

Rozporządzenie obowiązuje na całym obszarze Państwa i wchodzi w życie w 3 miesiące od dnia ogłoszenia.

Dr. L.

Ponowne oświadczenie Pana Ministra Kwiatkowskiego w sprawie mandatu lwowskiego.

Minister Przemysłu i Handlu, P. Eugenjusz Kwiatkowski, upoważnił nas do oświadczenia. że mandat z m. Lwowa przyjmuje. Odnośnej, wymaganej przez ordynację wyborczą, urzędowej deklaracji nie składał, ponieważ nie nadszedł jeszcze odpowiedni termin.

Przypuszczalne wyniki wyborów.

Okręg Nr. 1 Warszawa-miasto: Uprawnionych do głosowania 664.796, oddano głosów 463.889. Poszczególne listy otrzymały: Lista Nr. 1: 166.319 — 6 mandatów, Nr. 2: 42.789 — 1 mandat, Nr. 4: 18.410, Nr. 5: 3.617, Nr. 7: 1.205, Nr. 13: 64.968 — 2 mandaty, Nr. 18: 42.886 — 1 mandat, Nr. 24: 98.128 — 4 mandaty, Nr. 33: 23.931, Nr. 34: 10, Nr. 37: 182, Nr. 39: 2, Nr. 40: 579.

Okręg Nr. 2 Warszawa powiat. Uprawnionych do głosowania 119.394. Oddano głosów 87.890. Poszczególne listy otrzymały: Lista Nr. 1: 36.612 — 3 mandaty, Nr. 2: 10.567 — 1 mandat, Nr. 3: 3.877, Nr. 4: 846, Nr. 5: 96, Nr. 10: 1.579, Nr. 12: 2.125, Nr. 13: 8.211, Nr. 18: 4.906, Nr. 24: 12.710 — 1 mandat, Nr. 25: 2.950, Nr. 33: 2.933.

Okręg Nr. 3. **Siedlce.** Uprawnionych do głosowania 137.574. Oddano głosów 112.085. W tem głosów ważnych 110.975. Poszczególne listy otrzymały: Lista Nr. 1 19.500: — 1 mandat, Nr. 2: 12.977, Nr. 3: 23.903 — 1 mandat, Nr. 4: 1.858, Nr. 5: 1.622, Nr. 10: 1.048, Nr. 11: 2.164, Nr. 18: 2.963, Nr. 24: 28.523 — 2 mandaty, Nr. 25: 13.614, Nr. 33: 704, Nr. 38: 3.198.

Okręg Nr. 4. **Ostrów Łomżyński.** Uprawnionych do głosowania 184.351. Oddano głosów 138.632, unieważniono 3.417. Poszczególne listy otrzymały: Nr. 1: 21.772, Nr. 2: 22.868, Nr. 3: 25.985, Nr. 4: 37, Nr. 5: 630, Nr. 10: 3.704, Nr. 11: 2.183, Nr. 18: 10.597, Nr. 20: 1.472, Nr. 24: 24.115, Nr. 33: 3.807, Nr. 36: 93 głosy.

Podział mandatów jest następujący: Lista Nr. 1 — 1, Nr. 2 — 1, Nr. 3 — 1, Nr. 24 — 1 mandat.

Okręg Nr. 5. **Białystok.** Uprawnionych do głosowania 245.915. Oddano głosów 173.345, z tego ważnych 169.055, unieważnionych 4.290. Poszczególne listy otrzymały: Lista Nr. 1: 50.355 — 2 mandaty Nr. 2: 18.705, Nr. 5: 140, Nr. 7: 781, Nr. 11: 2.166, Nr. 18: 19.308 — 1 mandat, Nr. 20: 1.583, Nr. 25: 38.925 — 2 mandaty, Nr. 33: 2.279, Nr. 37: 7, Nr. 38: 12, Nr. 39: 18.993 — 1 mandat (obóz rolników).

Okręg Nr. 6. **Grodno.** Uprawnionych do głosowania było 186.771, głosowało 127.414, oddano głosów ważnych 119.454, unieważniono 7.960. Poszczególne listy otrzymały: Nr. 1 — 50.371, Nr. 2 — 9.200, Nr. 4 — 1.132, Nr. 13 — 16.376, Nr. 18 — 12.534, Nr. 20 — 2.259, Nr. 25 — 24.923, Nr. 33 — 2.222, Nr. 36 — 322, Nr. 37 — 1. Podział mandatów: Nr. 1 — 3, Nr. 25 — 1.

Okręg Nr. 7. **Łomża.** Uprawnionych do głosowania było 163.879, głosowało 128.788, oddano głosów ważnych 128.104, unieważniono 684. Poszczególne listy otrzymały: Nr. 1 — 23.643, Nr. 3 — 37.295, Nr. 4 — 1.230, Nr. 5 — 158, Nr. 10 — 1.454, Nr. 11 — 4.421, Nr. 12 — 6.983, Nr. 18 — 4.133, Nr. 24 — 35.945, Nr. 33 — 3. 812, Nr. 38 — 1.452. Podział mandatów: Nr. 1 — 1, Nr. 3 — 2, Nr. 24 — 1.

Okręg Nr. 8. **Ciechanów.** Poszczególne listy otrzymały: Nr. 1 — 20.981, Nr. 2 — 24.857, Nr. 3 — 39.397, Nr. 24 — 33.173. Podział mandatów: Nr. 1 — 1, Nr. 2 — 1, Nr. 3 — 1, Nr. 24 — 1.

Okręg Nr. 9. **Płock.** Poszczególne listy otrzymały: Nr. 1 — 23.349, Nr. 2 — 38.265, Nr. 3 — 36.602, Nr. 24 — 19.996.

Podział mandatów: Nr. 2 — 2, Nr. 1, 3 i 24 po jednym.

Okręg Nr. 10. **Włocławek.** Uprawnionych do głosowania 172.336, oddano głosów 147.871, w tem ważnych 127.010, unieważniono głosów 20.861. Poszczególne listy otrzymały: Nr. 1 — 20.819, Nr. 2 — 50.055, Nr. 4 — 1.783, Nr. 5 — 333, Nr. 10 — 3.943, Nr. 13 — 7.345, Nr. 18 — 18.554, Nr. 25 — 21.932, Nr. 33 — 2.116. Podział mandatów: Nr. 2 — 2, Nr. 1, 18 i 25 po 1.

Okręg Nr. 11. **Łowicz.** Uprawnionych do głosowania 169.250, złożono głosów 154.695, w tem ważnych 154.272, unieważniono 423. Poszczególne listy otrzymały: Nr. 1 — 14.485, Nr. 2 — 43.076, Nr. 3 — 15.416, Nr. 4 — 2.046, Nr. 5 — 659, Nr. 10 — 28.490, Nr. 12 — 47, Nr. 13 — 5.468, Nr. 18 — 9.609, Nr. 24 — 18.094, Nr. 25 — 6.696, Nr. 33 — 2.236, Nr. 36 — 177, Nr. 37 — 1.601. Podział mandatów: Nr. 2 — 2, Nr. 3, 10 i 24 po 1.

Okręg Nr. 12. **Błonie-Grodzisk.** Uprawnionych do głosowania 205.606. Głosowało 173.152, w tem ważnych 164.945. Unieważniono 8.107. Poszczególne listy otrzymały: Nr. 1: 37.078, Nr. 2: 26.256, Nr. 3: 25.607, Nr. 4: 1.500, Nr. 5: 399, Nr. 10: 28.642. Nr. 18: 7.732, Nr. 24: 25.620, Nr. 25: 6.566, Nr. 33: 4. 876. Podział mandatów: Lista Nr. 1 — 2 mandaty, Nr. 2, 3, 10 i 24 po jednym mandacie.

Okręg Nr. 13. **Łódź - miasto.** Uprawnionych do głosowania 333.784. Głosowało 262.659, w tem ważnych głosów 262.506, unieważniono 153 głosy. Poszczególne listy otrzymały: Nr. 1: 44.914, Nr. 2: 73.738, Nr. 4: 12.536, Nr. 5: 3.694, Nr. 7: 704, Nr. 18. 31.071, Nr. 25: 19.514, Nr. 33: 19.744, Nr. 34: 10, Nr. 36: 6.569, Nr. 37: 48.993, Nr. 38: 647. Podział mandatów pomiędzy poszczególne listy: Nr. 2 — 3 mandaty, Nr. 37 — 2 mandaty, Nr. 1 i 18 po jednym mandacie.

Okręg Nr. 14. **Łódź powiat.** Poszczególne listy otrzymały: Nr. 1: 36.896, Nr. 2: 35.404, Nr 3: 42.356, Nr. 4: 920, Nr. 5: 1.118, Nr. 7: 784, Nr. 10: 25.299, Nr. 11: 2.378, Nr. 13: 10.354, Nr 18: 21.878, Nr. 24: 20.257, Nr. 25: 5.353, Nr. 33: 6.719, Nr. 36: 46. Podział mandatów: Nr. 3 — 2 mandaty, Nr. 1, 2, 10 i 18 po 1 mandacie.

Okręg Nr. 15. **Konin.** Uprawnionych do głosowania 219.208, głosowało osób 181.264, w tem głosów ważnych 179.385, unieważniono 1.897. Poszczególne listy otrzymały: Nr. 1: 14.371, Nr. 2: 50.775, Nr. 3: 49.537, Nr. 4: 1.995, Nr. 5: 1.441, Nr. 10: 13.395, Nr. 14: 389, Nr. 18: 19.209, Nr. 24: 19.364, Nr. 25: 6.370, Nr. 33: 4.035. Podział mandatów: Listy Nr. 2 i Nr. 3 po 2 mandaty, Nr. 18 i 24 po jednym mandacie.

Okręg Nr. 16. **Kalisz.** Wyniki wyborów w okręgu kaliskim: Lista Nr. 1 27.897 głosów — 1 mandat, Nr. 2 — 31.216 — 1 mandat, Nr. 3 — 56.918 — 3 mandaty, Nr. 10 — 21.001 — 1 mandat, Nr. 24 — 18.423 — 1 m., Nr. 25 — 22.187 — 1 mandat.

Okręg Nr. 18. **Piotrków.** Uprawnionych do głosowania 183.952, głosowało 151.250. ważnych głosów oddano 145.827, unieważnionych 5.423. Poszczególne listy otrzymały: Nr. 1: 23.395, Nr. 2: 37.039, Nr. 3: 7.367, Nr. 5: 881, Nr. 7: 308, Nr. 10: 27.746, Nr. 11: 4.710, Nr. 18: 17.765, Nr. 24: 16.128, Nr. 25: 3.560, Nr. 33: 4.457, Nr. 36: 67, Nr. 37: 19, Nr. 38: 11. Podział mandatów: Lista Nr. 2 — 2 mandaty, Nr. 1, 10 i 18 po jednym mandacie.

Okręg Nr. 20. **Kielce.** Na poszczególne listy przypadło: Nr. 10 — 2 mandaty, Nr. 1, 2 i 24 po jednym mandacie.

Okręg Nr. 21. **Będzin.** Poszczególne listy otrzymały: Nr. 1: 53.472 — 1 mandat, Nr. 2: 29.212 — 1 mandat, Nr. 3: 698, Nr. 4: 1.3[illegible], Nr. 10: 1.289, Nr. 11: 4.453, Nr. 13: 67.169 —, Nr. 24: 12.589, Nr. 25: 3.991, Nr. 33: 10.2[illegible], Nr. 34: 10, Nr. 36: 168.

Okręg Nr. 22. **Sandomierz.** Uprawnionych do głosowania 188.629, głosów złożono 160.395, w tem ważnych 156.962, nieważnych 4.433. Poszczególne listy otrzymały: Nr. 1: 14.076, Nr. 2: 33.004 — 2 mandaty, Nr. 3: 49.161 — 2 mandaty, Nr. 4: 665, Nr. 5: 1.976, Nr. 10: 24.042 — 1 mandat, Nr. 11: 2.900, Nr. 18: 10.154, Nr. 24: 15.315, Nr. 33: 3.726, Nr. 36: 6, Nr. 37: 135.

Okręg Nr. 23. **Iłża - Wierzbnik.** Nr. 1: 6.435 — 1 mandat, Nr. 2: 7.774 — 1 mandat, Nr. 3: 17.150 — 2 mandaty, Nr. 10: 6.110, Nr. 12: 8.172.

Okręg Nr. 24. **Łuków.** Uprawnionych 211.438, złożono głosów 173.435, w tem ważnych 172.866, unieważniono 569. Lista Nr. 1: 19.732 — 1 mandat, Nr. 2: 39.344 — 1 mandat, Nr. 3: 40.464 — 2 mandaty, Nr. 4: 590, Nr. 10: 22.269 — 1 mandat, Nr. 12: 7.957, Nr. 13: 20, Nr. 18: 3.865, Nr. 24, 12.812 — 1 mandat, Nr. 25: 5.907, Nr. 33: 5.761, Nr. 39: 7.036, Nr. 42: 117.

Okręg Nr. 25. **Biała Podlaska.** Lista Nr. 1: 14.284 — 1 mandat, Nr. 2: 12.244 — 1 mandat, Nr. 3: 21.216 — 1 mandat, Nr. 24: 22.[illegible] — 1 mandat, Nr. 39: 10.302.

Okręg Nr. 26. **Lublin.** Lista Nr 1: 32.71[illegible] — 1 mandat, Nr. 2: 37.057 — 2 mandaty, Nr. 3: 41.586 — 2 mandaty, Nr. 4: 6.980, Nr. 8: 5.752, Nr. 10: 11.464, Nr. 11: 236, Nr. 12: 2.860, Nr. 13: 217, Nr. 18: 14.705, Nr. 24: 10.223, Nr. 25: 8.764, Nr. 33: 7.860, Nr. 36: 17.863 — 1 mandat.

Okręg Nr. 27. **Zamość.** Uprawnionych do głosowania 184.497, złożono głosów 143.041, ważnych 142.405, unieważnionych 636. Lista Nr. 1: 94.843, Nr. 3: 17.012, Nr. 5: 10.245, Nr. 10: 37.097, Nr. 12: 1.694, Nr. 13: 6.851, Nr. 18: 7.389, Nr. 22: 7.529, Nr. 25: 4.234, Nr. 33: 8.437, Nr. 38: 388, Nr. 37: 2.846.

Okręg Nr. 28. **Krasnystaw.** Lista Nr. 1: 22.62 — 1 mandat, Nr. 2: 20.679 — 1 mandat, Nr. 3: 15.627, Nr. 10: 63.200 — 3 mandaty.

Okręg Nr. 29. **Tczew.** Uprawnionych do głosowania 162.487, oddano głosów 142.650, w tem ważnych 14.283, unieważnionych 387. Poszczególne listy otrzymały: Lista Nr. 2: 12.331, Nr. 7: 34.425 —1 nandat, Nr. 11: 1.106, Nr. 18: 17.768 — 1 mandat, Nr. 21: 3.278, Nr. 24: 39.081 — 2 mandaty, Nr. 25: 26.120 — 1 mandat, Nr. 30: 8.328, Nr. 36: 210.

Okręg Nr. 30. **Grudziądz.** Uprawnionych do głosowania 155.147, oddano głosów 136.454, w tem ważnych 135.547, unieważnionych 907. Poszczególne listy otrzymały: Nr. 2: 18.220, Nr. 7: 27.737 — 1 mandat, Nr. 18: 27.688 — 1 mandat, Nr. 24: 25.970 — 1 mandat, Nr. 25: 24.782 — 1 mandat, Nr. 30: 11.030.

Okręg Nr. 31. **Toruń.** Uprawnionych do głosowania 168.146, głosów złożono 147.184, w tem ważnych 145.273, nieważnych 1.911. Poszczególne listy otrzymały: Nr. 1: 24.289 — 1 mandat, Nr. 3: 3.327, Nr. 7: 28.882 — 1 mandat, Nr. 18: 19.184 — 1 mandat, Nr. 21: 1.806, Nr. 24: 34.986 — 1 mandat, Nr. 25: 20.483 — 1 mandat, Nr. 30 — 12.439, Nr. 36: 247 głosów.

Okręg Nr. 32. **Bydgoszcz.** Lista Nr. 2: 31.095 — 1 mandat, Nr. 3: 847, Nr. 7: 27.873 — 1 mandat, Nr. 10: 1.710, Nr. 18: 35.352 — 2 mandaty, Nr. 21: 13.650, Nr. 24: 27.944 — 1 mandat, Nr. 30: 15.429, Nr. 34: 7.640, Nr. 38: 12.834, Nr. 40: 995, Nr. 41: 647, Nr. 43: 15.830.

Okręg Nr. 33. **Gniezno.** Uprawnionych do głosowania 168.286, oddano głosów 149.001, ważnych 122.861, nieważnych 26.140. Poszczególne listy otrzymały: Nr. 7: 20.460 — 1 mandat, Nr. 18: 18.464 — 1 mandat, Nr. 21: 16.046, Nr. 24: 23.974 — 1 mandat, Nr. 25: 33.410 — 2 mandaty, Nr. 30: 10.465, Nr. 37: 40 głosów.

Okręg Nr. 34. **Poznań miasto.** Uprawnionych do głosowania 159.441, głosowało 96.540, ważnych głosów 95.855, nieważnych 685. Poszczególne listy otrzymały: Nr. 2: 5.157, Nr. 7: 2.417, Nr. 11: 698, Nr. 21: 26.216 — 2 mandaty, Nr. 24: 33,490 — 2 mandaty, Nr. 25: 2.233, Nr. 30: 6.658, Nr. 37: 11.946.

Okręg Nr. 35. **Poznań powiat.** Uprawnionych do głosowania 147.982, złożono głosów 131.322, ważnych 128.800, nieważnych 2.522. Padło na listy: Nr. 2 6.120, Nr. 7: 21.261 — 1 mandat, Nr. 11: 2.516, Nr. 18: 13.574, Nr. 21: 39.990 — 1 mandat, Nr. 24: 19.077 — 1 mandat, Nr. 25: 28.590 — 1 mandat, Nr. 30: 6.789.

Okręg Nr. 36. **Szamotuły.** Uprawnionych do głosowania 181.389, głosowało 169.983, ważnych 160.690, nieważnych 1.293. Lista Nr. 2: 4.845, Nr. 7: 17.316, Nr. 11: 1.701, Nr. 18: 33.354 — 1 mandat, Nr. 21: 36.204 — 2 mandaty, Nr. 24: 22.602 — 1 mandat, Nr. 25: 35.141 — 1 mandat, Nr. 30: 9.527.

Okręg Nr. 37. **Ostrów Poznański.** Uprawnionych 205.769, złożono głosów 183.212, ważnych 182.710, nieważnych 1.502. Lista Nr. 2: 13.136, Nr. 7: 39.139 — 2 mandaty, Nr. 18: 17.323, Nr. 21: 18.878, Nr. 24: 20.129 — 1 mandat, Nr. 25: 63.356 — 3 mandaty, Nr. 30: 9.749.

Okręg Nr. 38. **Huta Królewska.** Uprawnionych 194.543, złożono głosów 172.794, ważnych 152.116, nieważnych 778. Lista Nr. 1: 53.329 — 2 mandaty, Nr. 2: 15.004, Nr. 17: 391, Nr. 18: 61.759 — 2 mandaty, Nr. 35: 1.337, Nr. 38: 32.974 — 1 mandat (Blok Korfantego).

Okręg Nr. 39. **Katowice.** Lista Nr. 1: 43.037 — 2 mandaty, Nr. 2: 19.766, Nr. 11: 1.329, Nr. 17: 1.093, Nr. 18: 56.485 — 2 mandaty, Nr. 34: 88, Nr. 36: 9.212, Nr. 37: 30.463 — 1 mandat.

Okręg Nr. 40. **Cieszyn.** Lista Nr. 1 — 3 mandaty, Nr. 2 — 1 mandat, Nr. 18 — 2 mandaty. Lista lokalna 1 mandat.

Okręg Nr. 41. **Kraków miasto.** Lista Nr. 1 — 2 mandaty, Nr. 2 — 1 mandat, Nr. 17 — 1 mandat.

Okręg Nr. 42. **Kraków powiat.** Lista Nr. 1 — 2 mandaty, Nr. 2 — 4 mandaty, Nr. 10 — 1 mandat, Nr. 25 — 1 mandat.

Okręg Nr. 43. **Wadowice.** Lista Nr. 1 — 2 mandaty, Nr. 2 — 2 mandaty, Nr. 3 — 1 mandat, Nr. 25 — 1 mandat, Nr. 30 — 1 mandat.

Okręg Nr. 44. **Nowy Sącz.** Lista Nr. 1 — 3 mandaty, Nr. 2 — 1 mandat, Nr. 25 — 2 mandaty.

Okręg Nr. 45. **Tarnów.** Lista Nr. 1 — 2 mandaty, Nr. 2 — 1 mandat, Nr. 25 — 3 mandaty, Nr. 30 — 1 mandat.

Okręg Nr. 46. **Jasło.** Lista Nr. 7 — 2 mandaty, Nr. 14 — 2 mandaty, Nr. 25 — 2 mandaty.

Okręg Nr. 47. **Rzeszów:** Lista Nr. 1 — 2 mandaty. Nr. 2 — 1 mandat. Nr. 10 — 3 mandaty. Nr. 25 1 mandat.

Okręg Nr. 48 **Przemyśl:** Nr. 1 — 2 mandaty. Nr. 10 — 1 mandat. Nr. 14 — 1 mandat. Nr. 18 — 1 mandat. Nr. 22 — 1 mandat.

Okręg Nr. 49 **Sambor:** Nr. 1 — 3 mandaty. Nr. 18 — 2 mandaty. Nr. 22 — 1 mandat.

Okręg Nr. 50 **Lwów-miasto:** Nr. 1 — 1 mandat. Nr. 17 — 2 mandaty. Nr. 24 — 1 mandat.

Okręg Nr. 51 **Lwów-powiat:** Nr. 1 — 3 mandaty. Nr. 18 — 3 mandaty. Nr. 19 — 1 mandat.

Okręg Nr. 52 **Stryj:** Nr. 1 — 2 mandaty. Nr. 18 — 4 mandaty.

Okręg Nr. 53 **Stanisławów:** Nr. 1 — 3 mandaty. Nr. 17 — 1 mandat. Nr. 18 — 2 mandaty. Nr. 22 — 3 mandaty.

Okręg Nr. 54 **Tarnopol:** Nr. 1 — 3 mandaty. Nr. 17 — 1 mandat. Nr. 18 — 5 mandatów. Nr. 22 — 1 mandat.

Okręg Nr. 55 **Złoczów:** Nr. 1 — 3 mandaty. Nr. 17 — 1 mandat. Nr. 18 — 4 mandaty. Nr. 26 — 1 mandat.

Okręg Nr. 56 **Kowel:** Nr. 1 — 5 mandatów.

Okręg Nr. 57 **Łuck:** Nr. 1 — 2 mandaty. Nr. 8 — 2 mandaty. Nr. 18 — 1 mandat. Nr. 22 — 1 mandat.

Okręg Nr. 58 **Krzemieniec:** Nr. 1 — 2 mandaty. Nr. 19 — 3 mandaty.

Okręg Nr. 60 **Pińsk:** Nr. 1 — 3 mandaty. Nr. 8 — 1 mandat. Nr. 19 — 1 mandat.

Okręg Nr. 61 **Nowogródek:** Nr. 1 — 3 mandaty. Listy lokalne 3 mandaty.

Okręg Nr. 62 **Lida:** Nr. 1— 4 mandaty. Nr. 25 — 1 mandat. Listy lokalne 2 mandaty.

Okręg Nr. 63 **Wilno:** Nr. 1 — 2 mandaty. Nr. 3 — 1 mandat. Nr. 18 — 1 mandat. Nr· 24 — 1 mandat.

Okręg Nr. 64 **Święciany:** Nr. 1 — 2 mandaty. Nr. 2 — 1 mandat. — Nr. 14 — 3 mandaty.

Powyższe cyfry nie są oficjalne.

*

Warszawa, 5 marca. (PAT). Według nieoficjalnych obliczeń, ostateczny wynik wyborów do Sejmu przedstawiałby się, jak następuje:

Lista Nr.		
1	B. B. W. R. razem posłów (po uwzględnieniu listy państwowej)	128
„ „ 2	P. P. S.	63
„ „ 3	Wyzwolenie	36
„ „ 7	N. P. R.	9
„ „ 8	Selrob-Prawica	5
„ „ 10	Stronnictwo Chłopskie	25
„ „ 12	Chłopskie Stronnictwo radykalne	1
„ „ 13	Komuniści	5
„ „ 14	Związek Chłopski	3
„ „ 17	Zjednoczenie narodowo-żydowskie	6
„ „ 18	Blok Mniejszości	56
„ „ 19	Selrob-lewica	4
„ „ 20	Lista ruska	1
„ „ 21	Nar. państw. Blok Pracy	5
„ „ 22	Blok wyb. ukr. socj. robot.	11
„ „ 24	Blok katol.-narod.	37
„ „ 25	Blok Piast i CH. D.	34
„ „ 26	Ukr. Partja Pracy	1
„ „ 30	Katolicka Unja Ziem zachodnich	2
i różne listy	lokalne	12
	Razem w Sejmie posłów	444

Od Wydawnictwa.

Prenumerata w miejscu (bez dostawy) wynosi miesięcznie 4 zł. 80 gr.

Prenumerata zamiejscowa i miejscowa z dostawą do domu 5 zł. 30 gr.

Dla wojskowych polskich, urzędników państwowych i komunalnych, nauczycieli szkół średnich i powszechnych, oraz emerytów, prenumeratę normalną obniżyliśmy z 5 zł. 30 gr. do 3 zł. 30 gr. miesięcznie wraz z przesyłką, względnie dostawą.

Na fali dnia.

Radjo.

Przechadzając się po ulicach Lwowa, spojrzyj kiedy, miły Czytelniku, w górę, a będziesz mógł przeprowadzić naocznie ciekawą statystykę. Oto zobaczysz, że co drugi dach — kolebie się na wietrze długi, wysmukły prostokąt czarodziejskiego instrumentu, którego nie znali zaiste ojcowie nasi. To anteny radiowe, łączące nas z całym światem, przynoszące nam wieczorną porą głosy z nieprzejrzanej dali, z za lądów i mórz.

Żyjemy w epoce radja, i Lwów też nie odmówił sobie tej pociechy. Minął już wprawdzie szał radjowy, skończyła się gorączka zakładania instalacyj za wszelką cenę i kupowania aparatów, ale też za to stało się radjo niemal że chlebem codziennym, stało się tą normalną rozrywką familijną, jaką dla babek naszych były grające lustra, a dla matek — w czasie ich narzeczeństwa — fonografy i gramofony. Jak ongiś przy kominku, tak dzisiaj przy radjoaparacie, spędza się szare godziny, zapomina się o bólach i troskach dnia, przyjmuje się gości, urządza się wieczorki dziecinne i pogawędki w kole dobrych znajomych.

Na godzinę radja czeka się niecierpliwie, wytężając słuch po przez tysiące mil; rozkoszny dreszcz przechodzi członki, gdy nadpływa pierwsza fala dźwięków i przenosi nas momentalnie do Musikhallów Londynu czy Paryża, do sal koncertowych Medjolanu lub Monachjum, na deski rzymskich teatrów i na odczyty wszystkich uczonych ziemi. Mamy też ustawiczny kontakt z naszą własną stolicą. Opowiada nam ona co dzień coś ciekawego. Przez radjo orjentujemy się w polityce, dowiadujemy się kursów giełdowych, przerzucamy wszystkie nowości półek księgarskich, a nadewszystko słyszymy żywe, wartkie, modulowane głosy ludzkie, tak, jak wychodzą one z bijących serc i ciepłych ust.

Słuch nasz, który był do niedawna zmysłem prowincjonalnym, geograficznie ograniczonym, — europeizuje się, staje się globtrotterem i władcą całego świata. Współzawodniczyć może godnie z uprzywilejowanem okiem, któremu kino przynosi wszystkie cuda teraźniejszości, przeszłości i przyszłości. A przytem radio przedziwnie leczy zmęczenie dzisiejszego człowieka, bo pozwala mu stać się na chwilę elementem czysto receptywnym, prawdziwym odbiornikiem wrażeń, dostarczanych strugą obfitą, a bez wysiłku.

Przeto niech pochwalona będzie boska wędrówka lotnych fal, idących bezkresami powietrza tajemniczo i cicho, i po wiotkich skrzydłach anteny schodząca w nasze dusze, gdy gasną ostatnie blaski słońca i nastaje głębia wieczoru.

Jun.

DR. TADEUSZ GRZEBIENIOWSKI.

Thomas Hardy.*)

Jak Dickens związał swą twórczość z Londynem, aby duszną, materjalizmem przesyconą atmosferę rodzimego miasta odświeżyć strumieniem rzewnego uczucia i rozświetlić promieniami jasnego optymizmu, tak Thomas Hardy, wyrósłszy na pierwotnej, czerstwej glebie południowo-zachodniej Anglji, zarzucił na jej zielone, faliste wygony całun głębokiej melancholji i gorzkiego rozczarowania.

Twórczość Hardy'ego, mimo jego francuskiego pochodzenia, tkwi silnie, i prawie wyłącznie, w angielskiem środowisku i psychice angielskiego ludu. Korzeniami swemi sięga ona jednak głębiej, do podłoża ogólnoludzkiego, tego samego, na którem wykwitły szopenhauerowskie, goryczą przepełnione aforyzmy o mądrości życiowej.

Powieści Hardy'ego otwierają szerokie perspektywy łąk i pól tego idyllicznego zakątka ziemi angielskiej, któremu autor, ignorując zasady nowożytnego podziału administracyjnego, przywrócił tradycyjną nazwę Wesseksu.

Pasterz, rolnik, duchowny wiejski, dźwigają ciężkie brzemię żywota poprzez ojczyste rozłogi, nieświadomi racji swych poczynań i celu swych dążeń. Oplątana przez los zawistny pasmem niewypowiedzianych cierpień, ginie na szubienicy, za zabicie swego uwodziciela, młoda, ledwo u progu życia stojąca kobieta**). Ginie tak, jak ta chryzantema, która ledwo rozkwitła, już drży i cierpi od złego wiatru jesieni, i pada zwarzona mrozem bezlitosnym***). „Bo czy mogła ona marzyć o tem, ażeby zima miała wzgląd na jej kwiecie delikatne i zechciała swą nawałnicę powstrzymać?" z goryczą pyta poeta. Czy mogła Teresa marzyć o tem, aby los miał wzgląd na jej dobroć, na jej czystość, na jej uśmiech promienny, i zechciał powstrzymać huragan nieszczęść rozszalały nad jej życiem młodem?

I ku owej męczennicy, ku najniewinniejszej ofierze przeznaczenia, śle autor wyrwane z głębi duszy słowa ukojenia i współczucia. „Ty biedne, zranione imię, w tem oto sercu mojem, jak w przytułku spocznij!".

Współczuje Hardy gorąco z nieszczęsnem dzieckiem swojej fantazji. Nić jego bólu wije się poprzez wszystkie karty smutnej opowieści. I nietylko ta jedna tragedja zdruzgotanej przez wyższe zło dziewczyny wywołuje w duszy autora drżenia najszczerszej sympatji. W jednakowym stopniu jest on wrażliwy na wszelkie inne widowisko cierpienia ludzkiego. W godzinę śmierci człowieka, który wzbijał się na wyżyny, a któremu przeciwności losu skrzydła podcięły, który dogorywa samotnie w czterech nagich ścianach, Hardy jest obecny przy jego łożu boleści, pełen niemej grozy wobec hiobowych wyrzekań i żałosnych jęków nieszczęśliwca, pogrążony w gorzkiej zadumie nad niezbadanemi wyrokami losu, który rozszarpał złotą przędzę marzeń młodzieńczych i zmienił ją w strzęp brudnego łachmana****).

Jak strapiona Muza na obrazach Grottgerowskich krok w krok za artystą po padole płaczu podąża, tak dusza Hardy'ego jest współczującym świadkiem każdej niedoli ludzkiej, rozgrywającej się w jego opowieściach, raniąc się bezustannie o ciernie i głogi, któremi zła Wola najwyższa usłała drogę ludzkiego żywota. I jeżeli, nawet Hardy znalazł się, w pewnym okresie swej twórczości, w orbicie wpływów naturalizmu francuskiego, to jednak ten pierwiastek subjektywny, tak hiobowa liryka jego prozy surowej, wnoszą do jego utworów tony, powiększające o szerokość całej skali koncepcję teoretyków francuskich, dla których naturalizm był tylko oschłą doktryną myślową, chłodną obserwacją przejawów ludzkiego cierpienia.

Czy to przyoblekając się w rymy, czy też szukając sobie ujścia w formie powieści lub noweli, artyzm Hardy'ego dźwięczy niezmienną nutą pesymizmu i bezradności wobec przerażającej go zagadki bytu i ogromu cierpienia związanego z życiem doczesnem. Okiem wizjonera sięga Hardy w dal pozaziemską, szukając rozwiązania problemu zła, które świat pochwyciło w swe szpony okrutne. I nic nie dostrzega, tylko oszałamiający wir niepojętych sił kosmicznych, bezmyślną i okrutną grę przypadku. W wielkim kataklizmie dziejowym, który przed stuleciem wstrząsnął posadami Europy, tak Napoleon, jak i wodzowie sprzymierzonych przeciw niemu armji, byli marjonetkami, poruszanemi na oślep przez nieświadomą swego celu Wolę najwyższą. Na jej nitkę nanizani, poszli na hekatombę dostojnicy z buławami i żołnierze prości, poszły strojne damy dworskie i markietanki rubaszne. Wraz z innymi, poszedł na żniwo śmierci przodek Hardy'ego z Wesseksu; opuściwszy kraj rodzimy, śni on, w tragiczną chwilę pod Trafalgarem, o swem domostwie zacisznem, o swym ogrodzie w zieleni tonącym, i o spowitym w bluszcz zegarze słonecznym, który tam, na dalekiej północy, obojętnie i nieświadomie znaczy godzinę tej krwawej ofiary ludzkiej*****).

W dobie ekonomicznego rozkwitu Anglji, w czasie powszechnej pogoni za złudą szczęścia opartego na materjalnym dobrobycie, wśród przerostu przemysłowej brzydoty, zajaśniało gorzkie piękno sielankowych kreacyj Hardy'ego. Przed majestatyczną zjawą nowego talentu ze czcią głęboką pochyliły się umysły mocne, wybrane. Odsunęli się od niej ludzie małego serca, pogrążeni w kulcie tanich ideałów życiowych. Posągową swą postacią wyrósł Hardy wysoko ponad miarę współczesnego pokolenia literatów angielskich. Był wśród nich odosobniony, krocząc od samego zarania swej twórczości własnemi, niepowszedniemi drogami. Nie był podobny do nikogo. Dalekim był nawet od tych nielicznych, z pozoru bratnich mu duchem autorów, u których pierwiastki pesymizmu wyzwoliły się przypadkowo, przybierając zabarwienie osobistej urazy do życia za doznane od niego klęski. Bóle i żale Hardy'ego, to nie złośliwe syczenie wężowe, lecz echo jęków odwiecznie cierpiącej ludzkości, odbite o wielką duszę mędrca, spokojnego w swej goryczy i pełnego godności w swej postawie wobec chimer i ironji zawistnego losu.

*) Ur. 1840, zmarły w styczniu 1928.

**) Teresa z rodu Urbervilles'ów, powieść.

***) „Ostatnia Chryzantema". Ze zbioru liryków p. t. „Wessex Poems".

****) Juda Nieznany, powieść.

*****) „Dynaści", dramatyczne epos w 19-tu aktach.

KRONIKA.

Lwów, 6 marca.

Wtorek, 6 marca. Rz.-kat. Marcjana b. m. — Gr.-kat. Euchenji.

TEATR WIELKI.

Wtorek 6 bm. „Gra miłości i śmierci".

Środa 7 bm. o 4 pop. „Czupurek" przedstawienie dla dzieci — ceny zniżone.

Środa 7 bm. „Zamarły Gród".

TEATR NOWOŚCI.

Wtorek 6 bm. o 8 wiecz. „Tylko Ty...".

Środa 7 bm. o 8 wiecz. „Tylko Ty...".

TEATR MAŁY.

Wtorek 6 g. 7.30 wiecz. „Znak na drzwiach" Gośc. wyst. I. Solskiej. Ceny zniżone.

Ceny zniżone w Teatrze Małym. Na ostatnie trzy pożegnalne występy niezrównanej artystki Ireny Solskiej w sensacyjnej sztuce amerykańskiej „Znak na drzwiach". Dyrekcja znacznie obniżyła ceny biletów.

Mieczysława Cwiklińska znakomita artystka teatru Narodowego w Warszawie, po raz pierwszy wystąpi we Lwowie w Teatrze Małym, w nieporównanej swej kreacji, w której święciła wielkie tryumfy w stolicy, w komedji „Ta, która zwycięża".

Juljusz Osterwa, który wskutek swych obowiązków dyrekcyjnych w Wilnie, przerwał pamiętne występy w „Wyzwoleniu" Wyspiańskiego, w pełni największego powodzenia, przybędzie w najbliższych dniach do Lwowa i ukaże się w swej niepospolitej kreacji Konrada.

Program Kasyna i Koła Lit. Art. na bieżący tydzień. We wtorek dnia 8 marca br. o godzinie 20-ej. Dr. Eustachy Gaberle: „Zagadnienie jedności Europy". W piątek 9 marca br. początek o godzinie 18-ej (6 wiecz.). Prof. Dr. Walery Goetel z Krakowa: „Przez kraj lodowców, wulkanów i źródeł gorących" (Wrażenia z podróży przez Islandję). Wykład ilustrowany 150 przeźroczami z własnych zdjęć fotograficznych.

Marja Przybyłko-Potocka w Pradze. Występ p. Marji Przybyłko-Potockiej w „Madame Sans Gene" był wydarzeniem artystycznem, oczekiwanem z wielkiem napięciem. Na uroczyste przedstawienie w Teatrze Narodni Divadlo rozkupiono wszystkie miejsca. Wśród publiczności obecni byli dygnitarze państwowi, przedstawiciele dyplomacji oraz liczni reprezentanci sfer intelektualnych i artystycznych. Prasa dni ostatnich zamieszcza zaszczytne i pełne gorących pochwał artykuły i wzmianki o artystce polskiej oraz podaje jej podobizny.

Polskie Tow. Przyrodników im. Kopernika. Posiedzenie naukowe odbędzie się we wtorek dnia 6 marca 1928 r. o godz. 18-tej w Instytucie Geologicznym Uniw. J. K., ul. Długosza 8, z porządkiem dziennym: 1. J. Sabatowska: Wskaźnik pustynności klimatu. 2. Profesor J. Romer: Stara mapa geograficzna Tatr. Goście mile widziani.

Wycieczka kupiectwa polskiego do Francji. Polsko-Francuska Izba Handlowa we Lwowie, w porozumieniu z Izbą Polsko-Francuską w Warszawie, przystępuje do zorganizowania w czerwcu br. zbiorowej wycieczki swych członków, ich rodzin oraz członków organizacji kupieckich do Francji. Projektowane jest wspólne zwiedzenie Paryża, poczem wycieczka rozdzieliłaby się na kilka partyj, które zwiedziłyby poszczególne centra przemysłowe, zależnie od branżowych zainteresowań uczestników. Przewidziane są ulgowe paszporty, zniżki kolejowe etc., dzięki czemu koszty wycieczki która trwać będzie około trzech tygodni, będą stosunkowo nieznaczne. Pożądanym jest liczny udział kupców, ze wszystkich branż zarówno importerów jak i eksporterów. Nieobowiązujące zgłoszenia oraz ew. zapytania należy kierować tylko listownie do Polsko-Francuskiej Izby Handlowej we Lwowie, ul. 3-go Maja 9.

Dyrekcja poczt i telegrafów we Lwowie donosi: W agencji pocztowej Mikołajów k/Gajów zaprowadzono służbę telegraficzną i telefoniczną w ograniczonych godzinach dziennych. W urzędzie pocztowo-telegraficznym Marjampol k/Halicza pow. Stanisławów, zaprowadzono służbę telegraficzną w ograniczonych godzinach dziennych.

Z Teatru.

„Zamarły Gród", opera w 3 aktach Pawła Schotta według romansu Rodenbacha p. t. „Bruges la Morte" muzyka Eryka W. Korngolda.

Muzyka „Zamarłego Grodu" zrodziła się w powojennym Wiedniu i biorąc rzecz z psychologicznego punktu widzenia, w żadnem innem środowisku współczesnem powstać nie mogła. Tylko w tem mieście, pełnem najpiękniejszych tradycyj muzycznych, a odciętem sztucznie od reszty Zachodu w okresie, który przyniósł najbardziej zasadnicze zmagania się i eksperymentowania na polu estetyki muzycznej, możliwe jest tak jednostronne i bezkrytyczne, a zarazem szczere zaopatrzenie się w ideały romantyczne. Współczesna twórczość operowa nie ma jeszcze bezsprzecznie jakiejś wspólnej wytycznej i jak w każdym okresie przejściowym wykazuje wielką niejednolitość i rozbieżność, zarówno celów artystycznych, jak i środków do tych celów wiodących; ale jej rysem wspólnym i jednym z najbardziej charakterystycznych jest odwrócenie się od ideologji Wagnera. Jego dzieło sztuki zbiorowe, którego żądał w operze, nie zadawalnia naszych dzisiejszych potrzeb estetycznych, tak samo, jak obcym stał nam się już, mimo swego zbliżenia w czasie, ideał Debussy'ego, którego poetyczno - muzyczna „atmosfera" dramatu muzycznego jest mimo swej pozornej reakcyjności tylko zmodyfikowaniem tych samych zasad ogólno - formalnych. Przeżyła się dawna opera czy dramat muzyczny, gdyż muzyka szuka dziś swego uzasadnienia przedewszystkiem w zakresie własnej konstrukcji, czysto muzycznej, własnych form i środków, bez oparcia się o jakiekolwiek założenia pozamuzyczne. Dzisiejsza twórczość operowa idzie więc w kierunku stworzenia muzyki samodzielnej, niezależnej od tekstu, choć naturalnie rozwijającej się równolegle z podkładem literackim, w myśl najelementarniejszych postulatów da każdego dzieła sztuki. W praktyce wypada to bardzo rozmaicie zależnie od indywidualności danego kompozytora; dzieje się to więc raz pod znakiem jazz'u (Krenek) inny raz pod znakiem muzyki kameralnej, której charakterystyczne dla muzyki absolutnej formy wprowadzone bywają do opery (Hindemith), lub wreszcie może to być rodzaj symfonji, rozgrywającej się równocześnie z dramatem na scenie, w każdym jednak wypadku muzyka i słowo traktowane są samodzielnie i mniej lub więcej niezależnie od siebie.

Wszystkie te zmagania się z ogólnymi problemami obce są twórczości Eryka Korngolda. Jego natura prosta, szczera, mocno sentymentalna, jak na typowego Wiedeńczyka przystało, trzyma się ściśle dawniejszych tradycyj muzycznych, wypróbowanych z gruntu i zawsze jeszcze aktualnych do pewnego stopnia w jego ojczyźnie. Konserwatywny Wiedeń, który wygwizdał jeszcze przed dwoma laty kompozycje Strawińskiego, ubóstwia swego Korngolda, który w operach swych sięga do tematów i całego aparatu emocjonalno-intelektualnego romantyzmu, zestawia efektownie pierwiastki realne i nadzmysłowe, pozwala na roztoczenie całego, nawiasem mówiąc mocno myszką trącącego, kunsztu wystawy w znaczeniu dawnych widowisk operowych, dodając do nich muzykę miłą, łatwo zrozumiałą i zawsze dobrze brzmiącą. Bo Korngold jest niezaprzeczenie muzykiem z krwi i kości, jego inwencja melodyjna jest płynna, choć często trochę tania, harmonika zawsze tonalna i przeważnie także na podstawach harmonik romantycznej oparta, rytmika bujna, często interesująca i prześliczna, barwna instrumentacja. W tym ostatnim kierunku jest Korngold rzeczywiście twórczy, miewa też bardzo szczęśliwe pomysły, gdy chodzi o oddanie w muzyce sytuacyj groteskowo-komicznych, jak n. p. w scenie II aktu podczas epizodu bachanalji, która doskonale kontrastuje muzycznie z ponurem tłem całości. Za najbardziej udaną uważać można wogóle pierszą część II aktu, natomiast ustępy, w których Korngold usiłuje stanąć na koturnach lirycznego patosu, są mocno przeciągnięte i przesentymentalizowane. O poczuciu estetycznem i wielkiej umiejętności Korngolda chlubnie świadczy fakt, że korzystając z najnowszych zdobyczy w zakresie współczesnej techniki muzycznej, umie je zastosować do swych własnych celów, nie dając wrażenia kompilacji, ale pewnej dość daleko nawet posuniętej jednolitości. Wobec tego zbyt wyraźnego zahypnotyzowania literackimi ideałami romantyzmu, wszystkie te dodatnie cechy umysłowości Korngolda występują przedewszystkiem w zakresie muzyki absolutnej, symfonicznej, czy kameralnej, gdzie z natury rzeczy musi się ograniczyć do czysto muzycznych źródeł twórczości.

Wystawienie „Zamarłego Grodu" na naszej scenie było wzorowe, znać było troskliwą rękę kierownictwa muzycznego, które dało całość przygotowaną bardzo starannie. Jest to w pierwszym rzędzie zasługą p. Lehrera, który dzierżył batutę, oraz przygotował zespoły i solistów, jedynie w niektórych miejscach można było życzyć sobie większą precyzję szczegółów rytmicznych i kontrastów dynamicznych. Obsada partyj solowych była tym razem bez zarzutu. Na pierwszem miejscu wymienić należy p. Platównę, która partję swą doskonale opanowała i dała świetną kreację muzyczną. To samo da się powiedzieć o pp. Perkowiczu i Płońskim, z których każdy stanął na wysokim poziomie artystycznym. Bardzo korzystnie przedstawili się też w swoich partjach pp. Szymonowicz i Ostrowski, oraz panie Okońska i Hinglerówna. Epizodyczna rola Brygidy p. Green-Skazowej zasługuje znów na wyróżnienie zarówno pod względem głosowym, jak i aktorskim.

Na pełną pochwałę zasługuje też strona dekoracyjna i reżyserja. Był to jednem słowem spektakl bardzo udany, który świadczył o bardzo gruntownej pracy naszej opery.

Stefanja Łobaczewska.

Z sali sądowej.

Trzydziesty pierwszy i drugi dzień rozprawy o zamordowanie ś. p. kuratora Sobińskiego.

Wczoraj w dalszym ciągu przemawiał prokurator dr. Lanlewski, który omówił działalność reszty oskarżonych tj. Dzisia, Janickiej, Dziobówny, Darmochwała, Derłyci, Hredczaków, Korolukowej i Wirstiuka. Następnie prokurator przystąpił do omawiania sprawy mordu. W przepięknych słowach prokurator skreślił wrażenie, jakie odniosło nasze miasto, na wieść o tragicznym zgonie śp. Kuratora i podniósł, że nikt nie wątpił ani na chwilę, że w osobie śp. Kuratora zamordowano niezłomnego przedstawiciela polskości, szefa szkolnictwa małopolskiego. Z kolei przeszedł prokurator do zanalizowania obrony oskarżonych Atamańczuka i Werbickiego i punkt po punkcie zbijał ich alibi, poczem wskazał na listy Werbickiego pisane do Janickiej przed morderstwem i po morderstwie. W listach tych Werbicki okazuje zdenerwowanie, które rośnie z godziny na godzinę przed morderstwem.

Dziś prokurator kontynuował swe dowody winy oskarżonych. Prokurator poddał dokładnej analizie zeznania świadka Steciukowej, przed którą Janicka zwierzyła się, że narzeczony jej jest jednym z morderców Kuratora Sobińskiego. Prokurator dalej podkreśla, że Werbicki wypierał się znajomości z Atamańczukiem, a przecież ich wspólna fotografja dowodzi jakiejś zażyłości, oraz jakiegoś wspólnego przeżycia. Pod koniec przemówienia prokurator omówił zeznania świadka Tyslaka i szofera Hassmana, poczem skierował apel do sędziów przysięgłych, by zgodnie ze swojem sumieniem wydali werdykt.

Po prokuratorze zabrał głos zastępca strony poszkodowanej adw. dr. Nowak-Przygodzki, który wygłosił piękne przemówienie, kładąc nacisk na fakcie, że zbrodnia na śp. Kuratorze nie może być uważana za popełnioną ze względów ideowych, gdyż społeczeństwo ukraińskie do tej zbrodni zajęło stanowisko negatywne. Mówca zażądał odszkodowania w kwocie 1 zł.

Po pauzie rozpoczął przemówienie obrońca Werbickich dr. Starosolski.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Depesze z nocy.

WYBORY NA KRESACH WSCHODNICH NIESPODZIANKĄ DLA NIEMIEC.

Berlin, 5 marca. (PAT.). Biuro Wolfa w depeszy swego warszawskiego korespondenta o wynikach wyborów do Sejmu polskiego oświadcza, iż wielki sukces listy Bloku rządowego na wschodnich obszarach językowo ukraińskich stanowi niespodziankę. Twierdzenia obozów opozycyjnych o terrorze i zamachach bandyckich, jakie miały miejsce w tych obszarach nie dadzą się umotywować, w każdym jednak razie charakterystycznem jest, że z czysto ukraińskiego okręgu wyborczego w Kowlu, z którego w roku 1922 weszło do Sejmu 5 przedstawicieli Bloku mniejszości, w obecnych wyborach wejdzie do Sejmu 5 kandydatów z listy Marszałka Piłsudskiego.

FINANSJERA AMERYKAŃSKA A POLSKA.

Waszyngton, 5 marca. (AW.). „United Press" dowiaduje się, że planowane na najbliższe miesiące polskie pożyczki przemysłowe zostaną na rynku amerykańskim łatwo ulokowane. Szczególnie ostatnia mowa P. Min. Czechowicza wpłynęła korzystnie na ocenę ogólnej sytuacji gospodarczej w Polsce.

Depesze przedpołudniowe.

SKUP POŻYCZKI INWESTYC. M. WARSZAWY.

Warszawa, 6 marca. (AW). Rada miejska m. Warszawy uchwaliła bez dyskusji skup pożyczki inwestycyjnej na sumę 100 tys. dol. Jestto t. zw. pożyczka Szottlanda zaciągnięta w Ameryce w r. 1921.

MNIEJSZOŚCI NARODOWE.

Warszawa, 6 marca. (AW). Według prowizorycznych obliczeń repartycja 46 mandatów uzyskanych przez Blok mniejszości przedstawia się następująco: Niemcy 12—14, Żydzi 8—9, przyczem ogólna ilość posłów żydowskich wraz z sjonistami małopolskimi wynosić będzie 16—17 mandatów. Białorusini 4 mandaty, Ukraińcy 21.

GŁOSY PPASY WARSZAWSKIEJ.

Warszawa, 6 marca. (AW). „Kurjer Poranny" omawiając wybory pisze: „Jeszcze w przeddzień głosowania zdawało się, że wielki to będzie triumf, że lista taka (nr. 1) zyska pierwsze miejsce przed szeregiem innych, reprezentujących to, co dla każdego wyborcy jest najbliższe. Dziś okazuje się że lista nr. 1 skupiła olbrzymią większość głosów, pozostawiając innym listom tylko odpadki.

„Głos Prawdy" omawiając wynik wyborów pisze: „Narodowa-demokracja przegrała, ponieważ jej leaderzy nie zorjentowali się, że proces odrodzenia roztapia w psychice wyborców wyrosłe w czasie niewoli lodowe góry negatywnego stosunku do Państwa i utrwala konieczność pozytywnego stanięcia pod jego sztandarem. Rezultaty ostatnich wyborów sięgają doniosłością swą linji dziejowej. Jednym z najbardziej dodatnich rezultatów jest klęska irredenty narodowościowej, trzymającej do niedawna pod swym terrorem wschodnie ziemie Rzplitej i wyładowującej się w nieprzytomnych wybuchach nacjonalistów żydowskich w centralnych okręgach Państwa".

Z ostatniej chwili.

Wielki sukces jedynki.

Warszawa, 6 marca. (Tel. wł.). Nazwiska wybranych posłów z Listy Nr. 1 brzmią:

Okręg Nr. 1 (Warszawa-Miasto) Sławek Walery, pułkownik; Inż. Romocki Paweł, Minister; Makowski Wacław, profesor; Stypiński Józef; Rogowicz Jan, inżynier; Brun Henryk, kupiec.

Okręg Nr. 2 (Warszawa-powiat) Anusz Antoni, b. poseł; Sobolewski Marjan (konserwatysta).

Okręg Nr. 3 (Siedlce) Ludkiewicz Seweryn, Prezes Państw. Banku Roln.

Okręg Nr. 4 (Ostrów Łomżyński) Piasecki Adam, publicysta (konserwatysta).

Okręg Nr. 5 (Białystok) Polakiewicz Karol, Kosiba Piotr, robotnik.

Okręg 6 (Grodno) Przedpełski Wiktor, Prezes Związku osadników wojsk; Łazarski Michał, rolnik; Krywicki Kazimierz, rolnik.

Okręg Nr. 7 (Łomża) Ks. Eustachy Sapieha (konserwatysta).

Okręg Nr. 8 (Ciechanów) Dr. Jaroszyński Maurycy, podsekretarz Stanu Ministerstwa Spraw Wewnętrz.

Okręg Nr. 9 (Płock) Dr. Maciesza, podpułkownik.

Okręg Nr. 10 (Włocławek) Czechowicz Gabryel, Minister Skarbu.

Okręg Nr. 12 (Błonie-Grodzisk) Siwiec Jan, instruktor rolny; Morawski Tadeusz, rolnik.

Okręg Nr. 13 (Łódź-Miasto) Czechowicz Gabryel, Minister; Waszkiewicz Ludwik.

Okręg Nr. 14 (Łódź-Powiat) Gogolewski Wacław, rolnik.

Okręg Nr. 16 (Kalisz) Rutkowski Stefan, rolnik.

Okręg Nr. 17 (Częstochowa) Jędrzejewicz Janusz, wizytator szkolny.

Okręg Nr. 18 (Piotrków) Radwan Dominik, inspektor Samorządów Gminnych.

Okręg Nr. 19 (Radom) Generał Górecki Roman, Prezes Banku Gospod. Kraj.

Okręg Nr. 20 (Kielce) Mazurkiewicz Tadeusz, kompozytor.

Okręg Nr. 21 (Będzin) inż. Zarański, prof. Akademji Górn. w Krakowie, Łakota Jan, rolnik.

Okręg Nr. 23 (Iłża) Targowski Józef b. Minister.

Okręg Nr. 24 (Łuków) Cieplak Marjan b. poseł.

Okręg Nr. 25 (Biała Podlaska) Górski Czesław, nauczyciel.

Okręg Nr. 26 (Lublin) Lechnicki Felicjan, nauczyciel.

Okręg Nr. 28 (Krasnystaw) Borys Jan, rolnik.

Okręg Nr. 34 (Poznań-Miasto) Chmielewski Czesław, adwokat (Narodowo-państw. Blok Pracy); Surzyński Leon, lekarz (Nar. P. B. P.).

Okręg Nr. 35 (Poznań-Powiat) Bocoń Ludwik, nauczyciel (Nar. P. B. P.).

Okręg Nr. 36 (Szamotuły) Ciszak Antoni, b. poseł (N. P. B. P.); Zych Franciszek, kierownik szkoły (N. P. B. P.).

Okręg Nr. 38 (Królewska Huta) Grzesik Karol, burmistrz miasta Wielkie Hajduki; Pietrzak Jan, prezes Związku Metalowców.

Okręg Nr. 39 (Katowice) Kot Alojzy, prezes Związku Górników; Karkoszka Jan, prezes Związku Inwalidów.

Okręg Nr. 40 (Cieszyn) Ks. Londzin, b. poseł; Bałdyk Bonifacy, aptekarz; Roguszczak Franciszek, b. poseł.

Okręg Nr. 41 (Kraków-Miasto) Krzyżanowski Adam, prof. Uniwersytetu; Dr. Dybowski Tadeusz, lekarz.

Okręg Nr. 42 (Kraków-Powiat) Pochmarski Bolesław, prezes Związku Legjon., nauczyciel gimn.; Kleszczyński Edward, roln.

Okręg 43 (Wadowice) Generał Galica Andrzej; Gwiżdż Feliks, ks. Madej Jan (Katolicka Unja Ziem Zachodnich).

Okręg 44 (Nowy Sącz) Pieracki Bronisław, pułkownik; Jasiński Ignacy, rolnik; Tomaszkiewicz Leopold, sekretarz Redakcji „Głosu Prawdy".

Okręg Nr. 45 (Tarnów) Bojko Jakób; Bytka Władysław.

Okręg Nr. 45 (Jasło) Dobrzański Stanisław, urzędnik, Kautski Karol nauczyciel zminny.

Okręg Nr. 47 (Rzeszów) Bojko Jakób.

Okręg Nr. 48 (Przemyśl) Bojko Jakób, Garlicki Apolinary nauczyciel gimnazjalny, Krukierek Jędrzej, burmistrz m. Krosna.

Okręg Nr. 49 (Sambor) Bojko Jakób: Bryła Andrzej, Burda.

Okręg Nr. 50 (Lwów-Miasto) Kwiatkowski Eugenjusz, Minister.

Okręg Nr. 51 (Lwów-Powiat) Stroński Zdzisław; Potworowski Tadeusz, Zuchowski Andrzej.

Okręg Nr. 52 (Stryj) Wojciechowski Bronisław Dr. praw, Wysoczański Wikt. rolnik.

Okręg Nr. 53 (Stanisławów) Generał Górecki Roman, Mianowski Henryk b. poseł, Seidler Tadeusz, Dr. Niedzwiedzki Walerjan.

Okręg Nr. 54 (Tarnopol) Bojko Jakób, Jaruzelski Ksawery, Kosydarski Władysław.

Okręg Nr. 55 (Złoczów) Bojko Jakób, Wójtowicz Stanisław, Dzieduszycki Konstanty, rolnik.

Okręg Nr. 56 (Kowel) Wołoszynowski Joachim, redaktor „Przeglądu Wołyńskiego", Sadowski Erazm, rolnik (ukrainiec), Dr. Loeble Zygmunt (lekarz), Ostrejko Aleksandra (ukrainka), Selida Bazyli (ukr.).

Okręg Nr. 57 (Łuck) ks. Radziwił Janusz, Wiślicki Wacław.

Okręg Nr. 58 (Krzemieniec) Pułaski Ignacy, Bogusławski Eugenjusz naucz., Meduna Włodzimierz, (ukrainiec).

Okręg Nr. 59 (Brześć n/B.) Kierzkowski, Wawrzynowski Michał.

Okręg Nr. 60 (Pińsk) Makowski Wacław, Olewiński Piotr rolnik.

Okręg Nr. 61 (Nowogródek) Taurogiński Czesław, kierownik Związku Kółek Roln., Rdułtowski nauczycie, Mokrecki.

Okręg Nr. 62 (Lida) Okulicz Kazimierz Dyr. Dep. Min. W. R. i O. P., Kamiński Władysław rolnik, Szczerski Jan rolnik, Łojko Józef rolnik.

Okręg Nr. 63 (Wilno), Kościałkowski Marjan, Mackiewicz Stanisław.

Okręg Nr. 64 (Święciany) Raczkiewicz Mieczysław, adwokat, Prokowski Stefan lekarz.

Pozatem wchodzą z listy państwowej: profesor Bartel Kazimierz, Wicepremier, Kochanowski Jan, profesor, Piłsudski Jan, sędzia, Hołyński Jan, Miedziński Bogusław, Minister, Koc Adam, pułkownik, Barański Jerzy, Solański, przemysłowiec, dr. Loewenhertz, Jaworska Marja, Gołuchowski, Snopczyński, Zieliński Gustaw, Głędowski Roman, Dąbczak Roman i Kirschbraun.

GIEŁDA LWOWSKA

poniedziałek 5 marca 1928.

KATEGORJE:	Wart. nom.	Ostatnia dywidenda		Płacą zł.	Żądają zł.	Transakcje
I. Papiery państwowe.						
5% Państw. poż. Konw.	zł 100	—		—·—	—·—	—·—
8% P. zł. z r. 1925 w zł.	zł 100	—		—·—	—·—	—·—
8% I zast. Państ. B. Roln.	dol. 100	—		—·—	—·—	—·—
II. Listy zastawne. (bez kuponu bież.)						
8% Banku hip. akc. dol.	dol. 100	—		—·—	—·—	—·—
4½% Akc. Banku hip.	zł 100	skonwert.		55·50	57 50	56—57
4% Akc. Banku hip.	zł 100	skonwert.		51 00	52·50	51·50 - 52
4½% Bk. kred. z gal.	przedwoj. za 1000 K	—		—·—	—·—	—·—
4½% Banku Małop.	przedwoj. za 1000 K	—		—·—	—·—	—·—
4½% Bk. hip. zemel.	przedwoj. za 1000 K	—		—·—	—·—	—·—
4½% Pol. Bk. kraj.	zł 100	—		—·—	—·—	—·—
4% Pol. Bk. kraj.	zł 100	—		—·—	—·—	—·—
4% Tow. kred. ziem.	zł 100	skonwert.		—·—	—·—	—·—
4½% Tow. kred. ziem.	zł 100	skonwert.		—·—	—·—	—·—
8% Tow. kred. ziem. dol.	dol. 100	—		—·—	—·—	—·—
III. Obligi. (bez kuponu bież.)						
4½% Komun. P. Bk. kraj.	zł 100	skonwert.		—·—	—·—	—·—
4% Komun. P. Bk. kraj.	zł 100	skonwert.		—·—	—·—	—·—
4% Kolej. lok. P. Bk. kr.	1000 kor.	—		—·—	—·—	—·—
IV. Akcje.		Kwota	Płatna			
a) Bankowe:						
Akcyj. Hipoteczny	zł 100	zł 6	1/6 27	92·50	94·50	93·50
Bank komercjonalny	m 280	—	—	—·—	—·—	—·—
Małopolski	m 280	0·05	—	—·—	—·—	—·—
Powszechny kredyt.	zł 25	—	—	—·—	—·—	—·—
Przemysłowy	zł 100	—	—	—·—	—·—	—·—
Rolniczy S. A.	m 1000	—	—	—·—	—·—	—·—
Ziemski kredytowy	m 280	—	—	—·—	—·—	—·—
Zemelny	m 280	5%	1/5 27	—·—	—·—	—·—
Bank Zw. Sp. Zarobk.	zł 100	4·00	11/5 27	—·—	—·—	—·—
b) Handlowe.						
„Tehate" Tow. akc.	m 1000	0·20	—	—·—	—·—	—·—
c) Przemysłowe:						
Agrohemia f. szt. naw.	m 500	—	—	—·—	—·—	—·—
Browary lwowskie	zł 100	12·00	3/1 28	—·—	—·—	—·—
Chodorów Tow. Akc.	zł 100	16·00	1/8 27	—·—	—·—	—·—
„Chybie" fabryka cukru	m 1000	—	—	—·—	—·—	—·—
Chmielów fabr. porcelany	m 1000	—	—	—·—	—·—	—·—
Fabryka lokomotyw	—	0·03	—	—·—	—·—	—·—
Gafota fabr. obuwia	m 140	0·04	—	—·—	—·—	—·—
Galicja Rafin. nafty	m 140	—	—	—·—	—·—	—·—
„Gazolina prz. wiert.	zł 20	4·00	15/11 27	—·—	—·—	—·—
Gazy wschodnie"	m 1000	1·00	6/7 27	—·—	—·—	—·—
Górka fabr. cementu	m 140	—	—	—·—	—·—	—·—
„Gródek" Pom. elektr.	10 zł.	—	—	—·—	—·—	—·—
Karpalit zakłady litogr.	m 140	0·20	1/6 27	—·—	—·—	—·—
Krakus f. wódek Kraków	m 280	0·20	—	—·—	—·—	—·—
Niemojowski fab. pap.	zł 100	0·08	13/5 27	263·00	272·00	265—270
„Nitrat" Zakłady chem.	—	—	—	—·—	—·—	—·—
Oikos S. A. dla prz. drz.	zł 100	4·00	1/5 27	—·—	—·—	—·—
Orthwein, Karasiński	m 500	—	—	—·—	—·—	—·—
Parowozy S. A. b. m.	zł 25	2·50	—	—·—	—·—	—·—
Pezet Pow. Zakł. bud.	zł 25	—	—	—·—	—·—	—·—
Pocisk zakł. amun.	m 350	—	—	—·—	—·—	—·—
Polska Nafta prz. wiertn.	m 500	—	—	0·17	0·19	0·18
Pol. Tow. Budow.	m 500	0·10	—	—·—	—·—	—·—
Potęga Tow. huty żel.	m 10000	—	—	—·—	—·—	—·—
Rakszawa fabr. sukna	zł 30	—	—	—·—	—·—	—·—
Siersza górn. zakłady	m 140	—	—	—·—	—·—	—·—
Spółka Akc. Wydawnicza	zł 10	—	—	—·—	—·—	—·—
„Strem" Zakł. chem.	m 540	0·275	15/5 27	—·—	—·—	—·—
Tepege górnicze Zakłady	m 700	0·20	—	—·—	—·—	—·—
Tesp. Tow. ekspl. soli	zł 25	2·50	1/8 27	25·50	26·00	25·75
Trzebinia fabr. maszyn	m 140	—	—	—·—	—·—	—·—
Ursus fabr. motorów	m 500	—	—	—·—	—·—	—·—
Wild i Ska	m 500	—	—	—·—	—·—	—·—
Zieleniewski fabr. maszyn	m 1000	1·25	6/4 26	164·50	167·50	166·00
Funty szt.				—·—	—·—	
Szylingi aust.				—·—	—·—	

GIEŁDA PIENIĘŻNA z 6 marca 1928.

Transakcje tylko w akcjach przemysłowych i pożyczce konwersyjnej. — Akcje bankowe w zaniedbaniu. Kursa niejednolite. Zainteresowanie stosunkowo małe. Tendencja chwiejna.

Holandja	358·65	359·55	357·75
Londyn	43·48½	43·59	43·38
Nowy Jork	8.90	8·92	8·88
Paryż	—·—	—·—	—·—
Praga	26·41½	26·48	26·35
Szwajcarja	171·61	172·04	171·18
Wiedeń	—·—	—·—	—·—
Włochy	47·13½	47·25½	47·01½

5% pożyczka konwersyjna 67·00
pożyczka kolejowa konwersyjna 61·00
pożyczka kolejowa 103·00 —·— —·—
dolarówka 64·25 63·00 63 25
8% listy zastawne Banku Go-pod. Kraj. —·—
8% listy zastawne Banku Rolnego —·—
8% oblig. komun. Banku Gosp. Krajow. —·—

Jugosłowiańskie	12·38	Prager Eisen	—·—
Polskie	—·—	Rima	125·40
Czeskie	—·—	Skoda	254·00
Węgierskie	124·02	Siersza	10·60
Szwajcarskie	136·00	Silesia	—·—
Angielskie	—·—	Zieleniewski	16·00
Holenderskie	—·—	Apollo	—·—
Rumuńskie	—·—	Fanto	6·80
Belgijskie	—·—	Karpaty	29·00
Renta majowa	—·—	Galicja	—·—
Renta lutowa	0·59	Nafta	34·00
Renta koronowa	0·42	Schodnica	—·—
Dunaj S. Adria	78·85	Rakszawa	—
Tureckie	46 00	Mrażnica	—
Bank Małop.	—·—	Tepege	—

GIEŁDA ZBOŻOWA z 6 marca 1928.

Ceny ziemiopłodów z wyjątkiem owsa utrzymana. Naogół zainteresowanie skromne, obroty tylko żytem. Tendencja utrzymana. Usposobienie spokojne.

Lwów, dnia 5 marca 1928.

W obrocie giełdowym większe transakcje w pszenicy i życie oraz skromne obroty w owsie, kukurudzy rum. otrębach żytn. mące pszennej, hreczce i koniczynie czerwonej. Ogólny obrót około 300 ton.

Naogół ceny silnie zwyżkują w szczególności poszukiwane było żyto za które płacono początkowo powyżej notowań.

Tendencja silnie zwyżkowa.

Usposobienie bardzo ożywione.

Pszenica kraj. dworska ex 1927 750—760 gr. 51·75—52·75. Pszenica kraj. zbiorowa ex 1927 730—740 gr. 50·00—51·00. Żyto małopolskie ex 1927 690 gr. 39 50 40 50 Jęczmień małopolski browarniany 670 gr. 40·75—41·75. Jęczmień małop. przemiałowy 640 gr. 36·25—37·25. Jęczmień małop. pastewny 600—610 gr 32·75—33·75. Owies małopolski ex 1927 450 gr. 34·00—35·00. Kukurudza rumuńska 35·75—36·25. Ziemniaki przemysłowe 5·50—6·00. Fasola biała 48·00—58·00. Fasola kolorowa 43·00—46·50. Fasola krasa 53·00—58·00. Groch ½ Victoria 55·00—60·00. Groch polny 40·00—50·00. Bobik 33·00 34·00. Mieszanka pastewna w ziarnie —·—. Wyka 30·00—31·00. Siano słodkie krajowe prasowane 7·50—8·50. Słoma prasowana 4·25—4·75. Hreczka 43·50—44·50. Len 68·00—71·00. Łubin niebieski 21·75—22·75. Rzepak zimy ex 1927 68·00—70·00. Mąka pszenna 40% 85·00—86·00. Mąka pszenna 50% 76·50—77·00. Mąka żytnia 65% 60·00—61·00 Grysik kukurudziany 49·00—50·00. Mąka kukurudziana 34·00—35·00. Otręby żytnie netto bez worka 25·25—25·75. Otręby pszenne netto bez worka 27·00—27·50. Kasza hreczana 50% całówek 50% połówek 70·00—80·00. Kasza jaglana 71·25—75·25. Kasza jęczmienna 56·50—57·50. Pęcak 54·00—55·00. Proso krajowe 42·00—44·00. Makuchy lniane 46·00—47·00. Koniczyna czerwona krajowa naturalna 220·00—250·00. Mak niebieski 90·00—110·00. Mak siwy 75·00 90·00. Worki jutowe wyr. Stradom. Warta 1·70—1·80 Częstochowianka 75 kg. za sztukę 1·65—1·70. Worki używane dobre, za sztukę 1·50—1·60.

GIEŁDA WARSZAWSKA.

Warszawa, 5 marca 1928.

Dolary St. Zjednoczon.	—·—	—·—	—·—
Oslo	—·—	—·—	—·—
Kopenhaga	—·—	—·—	—·—
Sztokholm	—·—	—·—	—·—
Belgja	—·—	—·—	—·—

GIEŁDA WARSZAWSKA.

Warszawa, dnia 5 marca 1928.

Bank Dysk.	136	Modrzejów	48—47·25
Bank Handl.	123·00		47·50
Bank Pol.	148·50-149·25	Norblin	206·50
Siła światło	118 00	Ostrowiec	87 87·50
Cz stucice	66·50-67	Pocisk	11·75
Warsz. cuk.	80·50-80	Rudzki	53·50
Fi lej	56·00.56·00	Strachowice	67 75-67·25
Wysoka	156·00	Zawiercie	33 50-34·00
Węgiel	99 98·50	Bo kowski	19·75 19·75
Nobel	39·75	Spirytus	39·50
Lilpop Rau	43 42·75		

GIEŁDA KRAKOWSKA.

Kraków, dnia 5 marca 1928.

Bank Ziem. Kr.	0·05	Azot	6·25
Żegluga	12 00	Siersza górn.	13·65
Parowozy	35·00	Siersza d.	52·75
Górka	94	Krakus	0·22

GIEŁDA WIEDEŃSKA.

Wiedeń, dnia 5 marca 1928.

Amsterdam	285·20	Bankverein	29·70
Belgrad	12·46·5	Bodenkredit	125·70
Berlin	169·32	Kreditanstalt	64·10
Bruksela	98·80	Anglobank	—·—
Budapeszt	124·07	Hipoteczny	71 00
Bukaeszt	4·35⅝	Kompas	0·99
Kopenhaga	189·90	Länderbank	25 80
Londyn	34·58·5	Merkury	26 90
Madryt	114·85	Unionbank	—·—
Medjolan	37·41·5	Obrotowy	—·—
N. Jork	708·75	Kolej północna	1063·00
Paryż	27·87¾	Zivnosteńska	109 00
Pr ga	21·00⅛	Czerniowce	59 76
Sofja	5·10⅜	Austr. kol. p.	29·00
ztokholm	190·25	Kolej p łudn.	14·00
Warszawa	79·47·5-79·75½	Goleszów	—·—
Zurych	136·41	Cement	—·—
Amerykańskie	705 80	Browary	110 50
Bułgarskie	—·—	Alpiny	42·00
Nie nieckie	169 15	Berg u. Hütten	—·—
Francuskie	27 94	Krupp	12·00
Włoskie	37·44	Poldi Hütte	153 90

GIEŁDA ZURYCHSKA.

Zurych, dnia 6 marca 1928.

	Otwarcie	Zamknięcie
Paryż	20·43½	20·43½
Londyn	25·34½	25·34½
Nowy Jork	5·19½	5·19·45
Belgja	72·40	72·40
Włochy	27·42½	27·42
Hiszpanja	87·70	87·66¾
Holandja	209·00	209·00
Berlin	124·15	124·20
Wiedeń	73·20	73·17½
Sztokholm	139·50	139·50
Oslo	138·40	138·45
Kopenhaga	139·20	139·20
Sofja	3·75½	3·75½
Praga	15·39½	15·39½
Warszawa	58·20	58·20
Budapeszt	90·85	90·85
Białogród	9·13¼	9·13¼
Ateny	6·88	6·89
Konstantynopol	2·62	2·62
Bukareszt	3·19	3·19
Helsingfors	13·10	13·10
Buenos Aires	222.00⅜	222·00½

GIEŁDA PARYSKA.

Paryż, dnia 6 marca 1928.

Londyn	124·02	Holandja	1022·75
N. Jork	25·42	Praga	75·40
Belgja	354·00¼	Rumunja	15·60
Włochy	134·00¼	Niemcy	607 00
Szwajcarja	489·25	Wiedeń	358·00

GIEŁDA LONDYŃSKA.

Londyn, dnia 6 marca 1928.

N. Jork	487·00²⁹/₃₂	Niemcy	20·40³/₄
Holandja	12·12⁴/₁₀	Szwajcarja	25 34½
Francja	124·02	Praga	164·59
Belgja	35·00½	Wiedeń	34 63
Włochy	92·44	Warszawa	43 45

Redaktor naczelny i odpowiedzialny: Dr. MARCELI SZAROTA.

Ogłoszenia urzędowe.

FIRMY.

Firm. 584/27 i Firm. 3/28. Spółdz. II. a. 234. Wpis do rejestru spółdzielni. Nazwa spółdzielni, siedziba, rodzaj i zakres odpowiedzialności: Spółdzielczy Bank kredytowy z ograniczoną odpowiedzialnością w Jaworowie. Członkowie odpowiadają za zobowiązania spółdzielni zgłoszonemi udziałami i dalszą pięciokrotną wysokością zgłoszonych udziałów. 2) Przedmiot przedsiębiorstwa, ograniczenia co do zawierania umów z nieczłonkami. Spółdzielnia zajmuje się wszystkiemi czynnościami wymienionemi w § 81 Rozp. Prez. Rzeczypospol. z dnia 27 grudnia 1924 r. o warunkach wykonywania czynności bankowych i nadzorze nad temi czynnościami (Dz. Ust. Nr. 114 poz. 1018). Kredyt udzielony przez spółdzielnię jednemu członkowi nie może przekroczyć kwoty 1.200 zł. Statut nie przewiduje udzielania pożyczek nieczłonkom. Wysokość udziału, wpłat na udział i czas ich dokonywania: Udział wynosi 80 zł. Jeden udział ma być w całości złożony zaraz przy przystąpieniu do spółdzielni, albo w czterech równych kwartalnych od dnia zadeklarowania. Każdy członek może mieć więcej udziałów. Imiona i nazwiska członków zarządu i zastępców: Wolf Lang, Wolf Klarfeld w Jaworowie. Zastępca: Mojżesz Kahane tamże. Pismo przeznaczone do ogłoszeń: „Gazeta Lwowska". Liczba członków zarządu i forma ich oświadczeń w imieniu spółdzielni: Dwóch członków zarządu i jeden zastępca. Firmę podpisuje pod jej brzmieniem dwóch z pomiędzy nich. Zakres uprawnień zarządu: odpowiada ustawie. Przepisy o likwidacji: ustawowe. 2052

Sąd okręgowy.

Przemyśl, 7 stycznia 1928.

Firm. 46/27. Rg. C. I. 189. Zmiany i dodatki do wpisanej już Firmy Spółkowej. Siedziba Firmy: Stanisławów. Brzmienie firmy: Gips i Wapno Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością. Na Nadzwyczajnem Walnem Zgromadzeniu Spółki odbytem dnia 3 lutego 1927 poświadczonem notarjalnie do lrep. 10780 uchwalono, że przyjęto do wiadomości ustępstwo z daty Stanisławów 3 lutego 1927 lrep. 10780 wedle którego udziały Schulima Lama w powyższej Spółce przeszły na własność Domu Bankowego i składowego Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w Stanisławowie, tudzież, że Spółka ta mieć ma tylko dwóch zawiadowców i jednego zastępcę dyrektora czyli zawiadowcę oraz wybrano zawiadowcami Spółki Maksymiljana Lamma i Eleazara Wilhelma 2 im. Pfefferbauma zaś zastępcą zawiadowcy Dr. Michała Lamma, z tem, że do zastępstwa podpisywania firmy Spółki uprawnieni są tylko obaj wymienieni zawiadowcy łącznie albo zastępca zawiadowcy Dr. Michał Lamm kollektywnie z zawiadowcą Eleazarem Wilhelmem 2 im. Pfefferbaumem. Zawiadowcy Schulim Lamm i Boruch Wohl ustąpili. Dzień wpisu: 9 marca 1927. 2034

Sąd okręgowy jako handlowy Oddział II.

Stanisławów, dnia 12 lutego 1927.

LICYTACJE.

E. VIII. 2937/27/9. Edykt licytacyjny. Dnia 4 maja 1928 o godzinie 11-tej przedpoł. w biurze Nr. 78 podpisanego Sądu odbędzie się licytacja: I. a) 20% udziału Dra. Izydora Hołubowicza, b) 12.5% udziału Izydora Thornscheina we własnej realności obj. whl. 1519 i 1520 ks. Tustanowice. II. a) 20% udziału Dra. Izydora Hołubowicza, b) 12.4% udziału Izydora Thornscheina 25-letniej do 8 listopada 1930 trwającej dzierżawie naftowej zaintabulowane na kartach C. whl. 1518 i 1520 ks. Tustanowice. Wartość szacunkowa ad I. a) 14.000 zł., najniższa oferta 9333 zł. 34 gr. ad I. b) wartość szacunkowa 8750 zł., najniższa oferta 5833 zł. 34 gr. ad II. a) wartość szacunkowa 17.904 zł. najniższa oferta 5.968 zł. ad II. b) wartość szacunkowa 11.110 zł., najniższa oferta 3704 zł. Interesowanych odsyła się do warunków licytacyjnych ogłoszonych na tablicy podpisanego Sądu.

Sąd powiatowy.

Drohobycz, dnia 29 lutego 1928 r. 2038

UZNANIE ZA ZMARŁEGO.

T. 199/27. Maciej Kuca Franciszka urodzony 1888 w Petlikowcach nowych żołnierz zaginął na wojnie roku 1914. Celem uznania go zmarłym uwiadomić Sąd albo kuratora Jakima Maksymiszyna w Petlikowcach nowych o zaginionym do 6 miesięcy. 2064

Sąd okręgowy.

Stanisławów, 21 marca 1927.

T. 1056/27. Jakób Bojko Sawy urodzony 1887 w Uzinie żołnierz zaginął na wojnie roku 1918. Celem uznania go zmarłym uwiadomić Sąd albo kuratora Dra Wierzbowskiego w Stanisławowie o zaginionym do 6 miesięcy. 2063

Sąd okręgowy.

Stanisławów, 25 stycznia 1928.

T. 1006/27. Dmytro Dmytryszak Petra urodzony 1885 w Niebyłowie żołnierz zaginął w niewoli rosyjskiej od roku 1915. Celem uznania go zmarłym i rozwiązania małżeństwa z Natalją Dmytryszak ur. Myndiak uwiadomić Sąd lub obrońcę węzła małżeńskiego Dra Wierzbowskiego w Stanisławowie o zaginionym do 6 miesięcy. 2057

Sąd okręgowy.
Stanisławów, 16 stycznia 1928.

T. 13/28. Ołeksa Sikoryn Fedora urodzony 1895 w Dobrołowie żołnierz ukraiński zaginął na wojnie roku 1919. Celem uznania go zmarłym uwiadomić Sąd albo kuratora Romana Sikoryna w Dobrołowie o zaginionym do 1 roku. 2058

Sąd okręgowy.
Stanisławów, 23 stycznia 1928.

T. 28/28. Michał Pałałajło urodzony 1881 w Nadwórnie żołnierz zaginął na wojnie roku 1914. Celem uznania go zmarłym, uwiadomić Sąd albo kuratora Ołeksę Jurkiewicza w Nadwórnej o zaginionym do 6 miesięcy. 2059

Sąd okręgowy.
Stanisławów, 26 stycznia 1928.

T. 312/27. Aleksy Kurlak syn Jana urodzony w Trościańcu 1874 żołnierz na froncie rosyjskim 1916 zaginął. Wzywa się by do pół roku od ogłoszenia udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi lub kuratorowi Drowi Mantlowi adwokatowi w Przemyślu. 2040

Sąd okręgowy.
Przemyśl, 16 grudnia 1927.

T. 397/26. Jakób Kopacki, urodzony w Sielnicy 1884, żołnierz na froncie serbskim 1914 zaginął. Wzywa się, by do pół roku od ogłoszenia udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi lub kuratorowi i obrońcy węzła małżeńskiego Drowi Lowenthalowi adwokatowi w Przemyślu. 2041

Sąd okręgowy.
Przemyśl, 15 lutego 1927.

T. 330/27. Jan Bakusz syn Grzegorza, urodzony w Trościańcu 1875 jeniec wojenny od 1915 nie daje znaku życia. Wzywa się by do pół roku od ogłoszenia udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi lub kuratorowi Drowi Mantlowi adwokatowi w Przemyślu. 2042

Sąd okręgowy.
Przemyśl, 21 stycznia 1928.

T. 73/26. Władysław Mularz mylnie Mulak, syn Macieja, urodzony 1888 w Uhnowie, zamieszkały w Wierzbianach żołnierz od 1914 nie daje wiadomości. Wzywa się by do pół roku od ogłoszenia udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi lub kuratorowi Drowi Buxbaumowi adwokatowi w Przemyślu. 2043

Sąd okręgowy.
Przemyśl, 23 kwietnia 1926.

T. 408/25. Grzegorz Cieśla, po Mikołaju, urodzony 1893 w Nikłowicach żołnierz od 1918 nie daje wiadomości. Wzywa się, by do półroku od ogłoszenia udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi lub kuratorowi Drowi Atlasowi adwokatowi w Sądowej Wiszni. 2044

Sąd okręgowy.
Przemyśl, 5 grudnia 1925.

T. 277/27. Ignacy Fis, syn Bazylego, urodzony w Bakończycach 1880 zamieszkały w Ujkowicach żołnierz od 1915 nie daje znaku życia. Wzywa się by do pół roku od ogłoszenia udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi lub kuratorowi Drowi Buxbaumowi adwokatowi w Przemyślu. 2045

Sąd okręgowy.
Przemyśl, 23 lutego 1928.

T. 22/27. Jan Zając syn Mikołaja, urodzony w Hawłowicach 1887 żołnierz od 1915 nie daje wiadomości. Wzywa się, by do pół roku od ogłoszenia udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi lub kuratorowi Drowi Ameisenowi adwokatowi w Przemyślu. 2046

Sąd okręgowy.
Przemyśl, 25 marca 1927.

T. 16/27. Ignacy Nakoneczny, syn Andrzeja, urodzony w Wilczej górze 1882, zamieszkały w Lubieniach, żołnierz od 1914 nie daje wiadomości. Wzywa się, by do pół roku od ogłoszenia udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi lub kuratorowi Drowi Buchsbaumowi, adwokatowi w Przemyślu. 2047

Sąd okręgowy.
Przemyśl, 11 marca 1927.

T. 344/27. Stefan Pelynio syn Mikołaja, urodzony w Jażowie starym 1886, żołnierz nie daje wiadomości od 1914. Wzywa się, by do pół roku od ogłoszenia udzielono wiadomości o zaginionym Sądwi lub kuratorowi Drowi Mantlowi adwokatowi w Przemyślu. 2048

Sąd okręgowy.
Przemyśl, 24 stycznia 1928.

T. 336/27. Michał Baran, syn Jana, urodzony w Kłokowicach 1887 jeniec wojenny od 1917 nie daje znaku życia. Wzywa się, by do pół roku od ogłoszenia udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi lub kuratorowi Drowi Trattnerowi adwokatowi w Przemyślu. 2049

Sąd okręgowy.
Przemyśl, 1 lutego 1928.

T. 345/27. Michał Turta syn Antoniego, urodzony w Chałupkach dusowskich 1872, jeniec wojenny od 1917 nie daje znaku życia. Wzywa się, by do pół roku od ogłoszenia udzielono wiadomości o zaginionym Sądowi lub kuratorowi Drowi Mantlowi adwokatowi w Przemyślu. 2050

Sąd okręgowy.
Przemyśl, 6 lutego 1928.

T. 233/23. Ołeksa Wynar po Seńku w Orómli 1878 urodzony, żołnierz na Bukowinie 1916 zaginął. Wzywa się, by do pół roku od ogłoszenia Sądowi albo Drowi Buksbaumowi udzielono wiadomości o zaginionym. 2051

Sąd okręgowy.
Przemyśl, 30 września 1923.

T. 853/27. Nestor Motruk urodzony 1879 w Pasiecznej żołnierz poległ roku 1915 pod Rawą ruską. Celem udowodnienia jego śmierci, uwiadomić Sąd lub kuratora Jurka Hrebiszczuka w Pasiecznej o zaginionym do 3 miesięcy. 2054

Sąd okręgowy.
Stanisławów, 9 listopada 1927.

T. 442/27. Michał Sałyga Jurka urodzony 1884 w Wiktorowie żołnierz zaginął na wojnie roku 1914. Celem uznania go zmarłym uwiadomić Sąd albo kuratora Izydora Hłuma w Wiktorowie o zaginionym do 6 miesięcy. 2055

Sąd okręgowy.
Stanisławów, 28 maja 1927.

T. IV. 28/27/3. Edykt. Józef Smolarek syn Andrzeja i Rozalji urodzony 24 grudnia 1896 w Grojcu ad Oświęcim tam przed wojną światową zamieszkały, żołnierz 56 p. p. b. armji austr. dostał się w lipcu 1915 ranny w płuca do niewoli rosyjskiej w której w ślad zawiadomienia Czerwonego Krzyża wskutek ran miał umrzeć. Wdrażając postępowanie celem uznania go za zmarłego, wzywa się, aby uwiadomiono Sąd w Wadowicach o zaginionym do 6 miesięcy od ogłoszenia, poczem Sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie. 2037

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Wadowice, dnia 7 stycznia 1928 r.

T. IV. 159/27/3. Edykt. Józef Jaworski, syn Tomasza i Anny urodzony 22 stycznia 1856 w Stanisławiu górnym pow. Kalwarja tam zamieszkały wyjechał w roku 1906 do Ameryki gdzie w Pitsburgu w lecie 1907 uledz miał nieszczęśliwemu wypadkowi skutkiem którego życie postradał. Wdrażając postępowanie celem dowodu śmierci, wzywa się aby uwiadomiono Sąd w Wadowicach o zaginionym do 3-ch miesięcy od ogłoszenia poczem Sąd na ponowny wniosek orzeknie ostatecznie. 2035

Sąd okręgowy, Oddział IV.
Wadowice, dnia 10 grudnia 1927 r.

KOMUNIKAT.

Na konkurs dramatyczny, rozpisany w roku 1925 przez Zarząd miasta Lwowa ku uczczeniu 25-lecia otwarcia Teatru Wielkiego, nadesłano 161 utworów. Oceną tych utworów zajął się powołany do życia Sąd konkursowy, złożony z następujących osób:

1) Dr. Chlamtacz Marceli, prof. Uniwer. i wiceprezydent m. Lwowa, jako przewodniczący.
2) Barwińska Leonia, art. Teatrów m. Lwów.
3) Barwiński Henryk, dyr. Teatrów, Lwów.
4) Dr. Bernacki Ludwik, dyr. Zakł. narod. im. Ossolińskich Lwów.
5) Brończyk Kazimierz, prof. gimn., Lwów.
6) Dr. Bruchnalski Wilhelm, prof. Uniwer., Lwów.
7) Dr. Czołowski Aleksander, dyr. Archiwum m. Lwów.
8) Czapelski Tadeusz, dziennikarz, Lwów.
9) Dr. Gubrynowicz Bronisław, prof. Uniwersytetu, Lwów.
10) Jedlicz Józef, literat, Lwów.
11) Jędrkiewicz Edwin, prof. gimn., Lwów.
12) Laskownicki Bronisław, redaktor, Lwów.
13) Lityński Michał, em. dyr. szkoły realnej, Lwów.
14) Rasiński Gustaw, reżyser Teatrów m. Lwów.
15) Schröder Artur literat, Kraków.
16) Sosnowski Józef, art. teatru, Kraków.
17) Sznajder Adam, radca sądowy, Lwów.
18) Trzciński Teofil, dyr. Teatrów miejskich, Lwów.
19) Dr. Vogel Aleksander, prezes Syndykatu dziennikarzy lwowsk., Lwów.
20) Dr. Wereszczyński Antoni, prof. politechniki, Lwów.
21) Żytecki Edward, reżyser Teatrów, Lwów.

Pracę członków Sądu konkursowego zorganizowano w ten sposób, że losem rozdzielono między poszczególnych członków Sądu pewną ilość utworów i zażądano pisemnych opinji o ich wartości. Przyjęto przytem, jako ogólną zasadę, że prace w pierwszem czytaniu ocenione ujemnie jako warunkom konkursu nieodpowiadające, przydzielono innym członkom Sądu do drugiego czytania.

Prace i w drugiem czytaniu ujemnie ocenione, eliminowano, prace zaś nieeliminowane przekazywano do wspólnego czytania w przytomności wszystkich członków Sądu, przyczem członkom, którzy dla jakichś przeszkód przy wspólnej lekturze nie uczestniczyli, przesłano prace wspólnie czytane do dodatkowego odczytania i zaopiniowania. Takiemu wspólnemu czytaniu poddano prac 11 przyczem obecni przy wspólnej lekturze członkowie Sądu byli co do każdego utworu zaznajomieni z indywidualną oceną danego utworu, złożoną przez tych członków Sądu, którym w początkowem stadjum prac konkursowych dany utwór losem był przydzielony do czytania.

Przed przystąpieniem do ostatecznej oceny, członkowie Sądu uchwalili regulamin, normujący sposób i wytyczne ostatecznego rozstrzygnięcia konkursu. Regulamin przewidywał następujący kwestjonarjusz:

które z nadesłanych prac, po wyłączeniu prac zgodnie zdyskwalifikowanych, zasługują:

a) na wyróżnienie, b) na I. ewent. II. ewent. III. nagrodę, przyczem przyjęto dopuszczalność takiej wykładni postanowień konkursu, że kwota I względnie II. nagrody nie zużyta powiększa automatycznie kwotę i ilość nagród trzeciego stopnia. Również uważał Sąd konkursowy za dopuszczalne w razie nieprzyznania żadnej pracy ani I. ani II. nagrody, zależnie od wartości prac przydzielonych do nagrody III. stopnia, ustalić wysokość tychże trzecich nagród. Ponadto postanowiono ogłosić publicznie także prace, które posiadają pewne walory literacko-dramatyczne.

Poza domową lekturą nadesłanych utworów przez poszczególnych członków Sąd konkursowy odbył 25 posiedzeń, na których omawiano wspólnie wyniki przedłożonych ocen i przydzielono do superrewizji utwory, co do których wartości zdania były podzielone, tak, że nierzadkie były wypadki, że jeden i ten sam utwór przechodził przez szereg rąk, ponadto jak wyżej zaznaczono, prac 11 poddano wspólnemu czytaniu.

Rozstrzygające posiedzenie Sądu konkursowego odbyło się dnia 15 lutego br. przy następującym składzie sędziów:

Prof. dr. M. Chlamtacz, jako przewodniczący, prof. Brończyk, prof. dr. Bruchnalski, dyr. Czołowski, prof. dr. Gubrynowicz, red. Jedlicz, prof. Jędrkiewicz, red. Laskownicki, dyr. Lityński, dyr. Trzciński, reżyser Żytecki.

Zaznacza się, że z pierwotnego na wstępie podanego składu członków Sądu w międzyczasie, niektórzy sędziowie ustąpili, bądź to przez śmierć, bądź wskutek rezygnacji, bądź też wysiedlenia się ze Lwowa i niemożności dojeżdżania na częste posiedzenia.

Na tem to rozstrzygającem posiedzeniu nie uznano żadnej pracy jako zasługującej na I. względnie II. nagrodę (zł. 10.000 wzgl. 6.000). Natomiast uchwalono połączyć II. nagrodę z III. i sumę stąd powstałą rozdzielić między trzy prace, uznane za najlepsze, w ten sposób, że pierwsza otrzyma 5.000 zł., druga 3.000 zł., a trzecia 2.000 zł.

Pierwszą z tych trzech nagród przyznał Sąd baśni dramatycznej pod tytułem „Popieluch", drugą dramatowi pt. „Święto Kos", trzecią sztuce historycznej pt. „Batory".

Następnie uznano jako zasługujące na wyróżnienie następujące prace:

1) „Powesele".
2) „Synowie" (godło: Korab senior).
3) „Lwie serca" (godło: Forse che si, forse che no).

Ponadto postanowiono ogłosić jako posiadające pewne walory literacko-dramatyczne następujące prace:

1) „Krwawe dni" (godło: Semper fidelis).
2) „Bractwo śmiechu" (godło: Uśmiech).
3) „Zochna albo pod Lwów (godło: Janus).
4) „Twierdzą nam będzie każdy próg" (godło: Jawor).
5) „Gdzie polska prawda?" (godło: w poszukiwaniu prawdy).
6) „Wielka wojna" (godło: Labarum).
7) Kto woła? kto każe?" (godło: bez godła).
8 „Chluba Narodu" (godło: Znicz).
9) „W młynie życia" (godło: Heliozoon).
10) „Dla hasła" (godło: do boju lance).
11) „Bezimienni" (godło: Pro patria).
12) „Introibo" (godło: Z dymem pożarów).
13) „Medyceusze" (godło: Primaverze w 450 rocznicę).
14) „Knezno" (godło: Gryf).
15) „Cierniowe Kwiaty" (godło: Białe Astry).

Po otwarciu kopert okazało się, że autorem pierwszej nagrodzonej sztuki (5.000 zł.) pt. „Popieluch" jest p. Maciej Szukiewicz z Krakowa, drugiej (3.000 zł.) pt. „Święto Kos" p. Andrzej Łanowski (pseudonim znanego krytyka prof. Wł. Kozickiego (trzeciej 2.000 zł.) pt. „Batory" p. Stanisław Szpotański z Warszawy. Autorami sztuk, którym przyznano wyróżnienie są: pp. Edward Teichman, sł. Uniw. J. K. we Lwowie („Powesele"), pp. Władysława Jankowska i Wanda Włodek - Słękowa z Warszawy („Synowie" i p. Juljusz Petry, dziennikarz we Lwowie („Lwie serca").

Wreszcie Sąd konkursowy uchwalił przedstawić Zarządowi miasta wniosek, by niezużytą kwotę 10.000 zł. przyznano jako nagrodę autorom najlepszych sztuk polskich, które będą wystawione na scenie lwowskiej do dnia 1 lipca 1929 roku. W aktach i zapiskach Sądu konkursowego przechowane są oceny każdej ze 161 nadesłanych prac, a protokoły każdego z odbytych posiedzeń zawierają streszczenie dyskusji i tenor powziętych uchwał.

Prace, co do których Sąd konkursowy orzekł, że posiadają pewne walory literacko-dramatyczne, jak i te które uznano za nieodpowiadające warunkom konkursu, są do odebrania w V. Wydziale Magistratu.

PRZETARGI PUBLICZNE.

SPRZEDAŻ DRZEWA.

W Nadleśnictwie Jasień przeprowadzona zostanie dnia 20 marca 1928 o godz. 10-tej rano sprzedaż ofertowa na około 17.580 m³ drewna użytkowego świerkowego i jodłowego na pniu z terminem ukończenia wyróbki do końca sierpnia 1928.

Pisemne oferty odpowiednio sporządzone z napisem na kopercie „przetarg" zawierające poręczne w kwocie 35.000 zł. wnosić należy do Nadleśnictwa w Jasieniu ost. poczta Perehińsko do godz. 17-tej dnia 19 marca 1928 r.

Bliższe warunki do przejrzenia w Nadleśnictwie Jasień i Dyrekcji Lasów Państwowych we Lwowie. 2009

Ogłoszenie.

Wydział powiatowy w Bóbrce podaje do wiadomości, że statut dla Powiatowej Komunalnej Kasy Oszczędności w Bóbrce ustalony uchwałą Rady Powiatowego Zarządu z dnia 3 listopada 1927 r. w myśl artykułu 8 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 13 kwietnia 1927 r. Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 339, oraz wzorowego formularza Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, został zatwierdzony reskryptem Urzędu Wojewódzkiego z dnia 13 stycznia 1928 r. L. SA. 17415/27 i że

Powiatowa Komunalna Kasa Oszczędności

mieszcząca się w lokalu Wydziału powiatowego w Bóbrce

rozpoczyna swą działalność dnia 1 marca 1928.

Na podstawie § 4 statutu Związek Komunalny powiatu bóbreckiego, jako Związek poręczający Kasę ponosi wobec osób trzecich odpowiedzialność za zobowiązania Kasy z tytułu wkładów oszczędnościowych oraz za wszelkie zobowiązania Kasy.

Organami Kasy są:

Rada Kasy złożona z 12 Członków, wybrana na lat 6 przez Radę Powiatowego Zarządu, — Zarząd Kasy jako organ wykonawczy złożony z 3 Członków wybranych przez Radę Kasy i zatwierdzony przez Wydział powiatowy, — oraz Komisja rewizyjna składająca się z 3 Członków wybranych przez Radę Powiatowego Zarządu.

Przewodniczącym Rady Kasy został wybrany Tadeusz Chmielewski Starosta i Kierownik Powiatowego Zarządu w Bóbrce, zaś jego zastępcą Alfred Sakiewicz Naczelnik Sądu powiatowego w Bóbrce.

Do Zarządu Kasy zostali wybrani:

Bruno Cienciała właściciel dóbr w Wołowem, Leopold Zarębski inżynier w Bóbrce i Alojzy Hubal urzędnik Wydziału powiatowego w Bóbrce.

W skład Komisji rewizyjnej weszli:

Stanisław Ziemnowicz notarjusz w Bóbrce, Jan Borecki Nadzarządca podatkowy w Bóbrce.

Rada Kasy uchwaliła przyjmować wkładki oszczędnościowe i innowalutowe, a od wkładek tych płacić procent po 8% w stosunku rocznym od wkładek złotowych, zaś po 6% w stosunku rocznym od wkładek inno walutowych.

Na podstawie § 46 statutu pobierać będzie Kasa Oszczędności od udzielonych pożyczek 12% rocznie oraz ¼% kwartalnie na koszta administracyjne.

Bóbrka, dnia 29 lutego 1928 r.

TADEUSZ CHMIELEWSKI
Starosta i Kierownik tymczasowego
Zarządu powiatowego.

ZGUBIONE DOKUMENTY.

UNIEWAŻNIAM ZGUBIONE dnia 2 marca dokumenta oraz pozwolenie na prawo prowadzenia pojazdów mechanicznych wydane przez Dyrekcję robót publicznych pod l. 94.73. Maurycy Driks. 2000

UNIEWAŻNIAM zgubioną książeczkę legitymacyjna L. 10544 wystawioną przez Wydział human. Uniwersytetu lwow. na nazwisko Adama Czyżewskiego. 2033

Ogłoszenia prywatne.

Zawiadamia się, że uchwałą Walnego zgromadzenia z dnia 18 stycznia 1928 postanowiono rozwiązanie Przemyskiej Spółdzielni handlowej z ogr. odp. w Przemyślu i wzywa się wszystkich wierzycieli tej spółdzielni, ażeby w przeciągu roku od dnia tego ogłoszenia zgłosili swe roszczenia u likwidatora Barucha Meistera w Przemyślu ul. Mickiewicza 24, gdyż inaczej rozdział majątku spółdzielni między członków dokonany zostanie bez względu na roszczenia wierzycieli.

Zarząd Przemyskiej Spółdzielni handlowej
z ogr. odp. w Przemyślu. 1962

Towarzystwo pożyczkowe i oszczędności w likwidacji w Dębicy,
wzywa osoby, które roszczą sobie jakiekolwiek pretensje do tegoż Towarzystwa w szczególności z tytułu wkładek oszczędnościowych lub innych tytułów, niemniej z tytułu udziałów, aby zgłosili się u likwidatora p. Hermana Schneiera w Dębicy w przeciągu roku od dnia ostatniego ogłoszenia.

Towarzystwo pożyczkowe i oszczędności Sp. zar. z ogr. por. w likwidacji w Dębicy.
Chanina Mahler. Herman Schneier.

„Drukarnia Polska", Lwów, ul. Chorążczyzny 17, telefon 29-19, pod zarządem Władysława Germana.